

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 182 (XXVI) — Nr. 917

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 17 decembrie 2014

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 552 din 15 octombrie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 257 alin. (2) lit. f) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății	2–3
Decizia nr. 554 din 15 octombrie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 257 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății	4–6
Decizia nr. 626 din 4 noiembrie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. (1) din Codul penal	6–9
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
1.076. — Hotărâre pentru aprobarea Strategiei privind mai buna reglementare 2014—2020	10–29
1.095. — Hotărâre pentru aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Sediu pentru specializarea Tehnologia Prelucrării Produselor Agricole” la Universitatea de Științe Agricole și Medicină Veterinară „Ion Ionescu de la Brad” din Iași	30–31
1.096. — Hotărâre privind aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Demolare zoobază existentă și construire clădire hematologie S+P+3E pe amplasamentul acesteia” la Institutul Oncologic „Prof. Dr. I. Chiricuță” Cluj-Napoca	31–32

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 552

din 15 octombrie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 257 alin. (2) lit. f) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății

Augustin Zegrean	— președinte
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 257 alin. (2) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, excepție ridicată de Corneliu Andrieș în Dosarul nr. 903/62/2013 al Tribunalului Brașov — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 507D/2014.

2. Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 14 octombrie 2014, în prezența reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu, fiind consemnate în încheierea din acea dată, când, având în vedere imposibilitatea constituirii legale a completului de judecată, Curtea a amânat pronunțarea pentru data de 15 octombrie 2014.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

3. Prin Încheierea din 12 februarie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 903/62/2013, **Tribunalul Brașov — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 257 alin. (2) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății.**

4. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Corneliu Andrieș cu prilejul soluționării contestației formulate împotriva Deciziei de impunere nr. 58.842 din 14 iunie 2012, emisă de Casa de Asigurări de Sănătate a Județului Brașov.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorul acesteia susține că dispozițiile art. 257 alin. (2) lit. f) din Legea nr. 95/2006 sunt contrare art. 16 alin. (1) și art. 56 alin. (2) din Constituție. În acest sens, arată că neconstituționalitatea dispozițiilor de lege criticate a fost constatată și prin deciziile Curții Constituționale nr. 1.394 din 26 octombrie 2010, nr. 56 din 26 ianuarie 2006 și nr. 335 din 10 martie 2011.

6. **Tribunalul Brașov — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal** consideră că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată.

7. În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

8. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. Potrivit încheierii de sesizare, obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 257 alin. (2) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 372 din 28 aprilie 2006, cu modificările și completările ulterioare. Din susținerile autorului excepției de neconstituționalitate, Curtea observă că acesta are în vedere doar dispozițiile art. 257 alin. (2) lit. f) din Legea nr. 95/2006, în redactarea pe care acest text de lege o avea la data de 23 ianuarie 2013, când a introdus acțiunea în fața Tribunalului Brașov — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal: „(2) *Contribuția lunară a persoanei asigurate se stabilește sub forma unei cote de 6,5%, care se aplică asupra: [...]*

f) veniturilor din cedarea folosinței bunurilor, veniturilor din dividende și dobânzi, veniturilor din drepturi de proprietate intelectuală realizate în mod individual și/sau într-o formă de asociere și altor venituri care se supun impozitului pe venit, numai în cazul în care nu realizează venituri de natura celor prevăzute la lit. a) — d), alin. (2¹) și (2²) și art. 213 alin. (2) lit. h), dar nu mai puțin de un salariu de bază minim brut pe țară, lunar.”

11. Totodată, Curtea constată că dispozițiile de lege criticate au fost modificate prin art. 48 pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/2013 privind adoptarea unor măsuri fiscal-bugetare pentru îndeplinirea unor angajamente convenite cu organismele internaționale, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 593 din 20 septembrie 2013, astfel că, în prezent, art. 257 alin. (2) din Legea nr. 95/2006 prevede că

„Veniturile asupra cărora se stabilește contribuția de asigurări sociale de sănătate sunt prevăzute în Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare.” În consecință, reglementarea referitoare la contribuția de asigurări sociale de sănătate este cuprinsă, în prezent, în titlul IX² „Contribuții sociale obligatorii” din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 927 din 23 decembrie 2003, cu modificările și completările ulterioare. Având în vedere însă cele reținute prin Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, Curtea urmează a examina excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 257 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 95/2006 în redactarea pe care acestea au avut-o înainte de modificarea adusă acestui articol de lege prin art. 48 pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/2013 și potrivit căreia s-a născut obligația de plată a contribuției de asigurări sociale de sănătate pentru autorul excepției de neconstituționalitate.

12. Autorul excepției de neconstituționalitate consideră că dispozițiile de lege criticate contravin următoarelor texte din Constituție: art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi a cetățenilor și art. 56 referitor la contribuțiile financiare.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că autorul excepției se rezumă doar la enunțarea dispozițiilor din Constituție pretins a fi încălcate și la menționarea a trei decizii pronunțate de Curtea Constituțională. Astfel, amintește Decizia nr. 1.394 din 26 octombrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 863 din 23 decembrie 2010, și Decizia nr. 335 din 10 martie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 355 din 23 mai 2011, prin care Curtea Constituțională a constatat că dispozițiile art. 257 alin. (2) lit. f) teza finală din Legea nr. 95/2006 sunt neconstituționale în măsura în care se interpretează că valoarea contribuției minime la fondul de asigurări sociale de sănătate, datorată de persoanele care realizează venituri din cedarea folosinței bunurilor, venituri din dividende și dobânzi, venituri din drepturi de proprietate intelectuală realizate în mod individual

și/sau într-o formă de asociere și alte venituri care se supun impozitului pe venit, nu poate fi mai mică decât cuantumul unui salariu de bază minim brut pe țară, lunar, dar și Decizia nr. 56 din 26 ianuarie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 164 din 21 februarie 2006, prin care Curtea Constituțională a respins excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 51 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 150/2002 privind organizarea și funcționarea sistemului de asigurări sociale de sănătate, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 838 din 20 noiembrie 2002.

14. Analizând aceste decizii, Curtea constată că acestea nu evidențiază aspectele pentru care autorul excepției critică dispozițiile art. 257 alin. (2) lit. f) din Legea nr. 95/2006. Astfel, în situația în care ar invoca aceleași motive de neconstituționalitate ca și cele analizate prin deciziile nr. 1.394 din 26 octombrie 2010 și nr. 335 din 10 martie 2011, atunci, potrivit dispozițiilor art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, excepția ar urma a fi respinsă ca inadmisibilă, întrucât Curtea a constatat deja neconstituționalitatea textului de lege raportat la această motivare. Pe de altă parte, invocarea Deciziei nr. 56 din 26 ianuarie 2006, în care Curtea a respins ca nemotivate criticile de neconstituționalitate privind obligația de contribuție la asigurările sociale de sănătate, raportate la art. 16 alin. (1) și art. 56 alin. (2) din Constituție, nu poate fi privită ca reprezentând un argument pentru admiterea excepției de neconstituționalitate.

15. Așa fiind, Curtea reține că, deși autorul excepției a indicat textul de lege pretins a fi neconstituțional, precum și prevederile Constituției în raport cu care susține critica de neconstituționalitate, din motivarea formulată nu se poate distinge în mod rezonabil care este relația de contrarietate dintre aceste texte de lege pe care autorul o are în vedere. Prin urmare, Curtea apreciază că excepția de neconstituționalitate nu îndeplinește condițiile impuse de art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, potrivit cărora sesizările adresate Curții Constituționale „trebuie făcute în formă scrisă și motivate”.

16. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 257 alin. (2) lit. f) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, excepție ridicată de Corneliu Andrieș în Dosarul nr. 903/62/2013 al Tribunalului Brașov — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Brașov — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 15 octombrie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 554

din 15 octombrie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 257 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății

Augustin Zegrean	— președinte
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel-Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 257 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, excepție ridicată de Gabi Roxana Spiridon în Dosarul nr. 4.121/89/2013 al Tribunalului Vaslui — Secția civilă și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 571D/2014.

2. Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 14 octombrie 2014, în prezența reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu, fiind consemnate în încheierea din acea dată, când, având în vedere imposibilitatea constituirii legale a completului de judecată, Curtea a amânat pronunțarea pentru data de 15 octombrie 2014.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

3. Prin Încheierea din 3 iunie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 4.121/89/2013, **Tribunalul Vaslui — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 257 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 96/2006 privind reforma în domeniul sănătății.**

4. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Gabi Roxana Spiridon cu prilejul soluționării acțiunii în contencios administrativ prin care a solicitat anularea Deciziei nr. 193 din 27 iunie 2013 și a Deciziei de impunere nr. 383.019 din 19 februarie 2013, emise de Casa de Asigurări de Sănătate Vaslui.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile art. 257 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 96/2006 sunt susceptibile de a fi interpretate în sensul că obligă persoanele care se încadrează în ipoteza normei la plata unei contribuții a cărei valoare nu poate fi mai mică decât însuși cuantumul unui salariu de bază minim brut pe țară, lunar. Or, o asemenea interpretare ridică probleme de constituționalitate care pun în discuție respectarea principiului constituțional al justei așezări a sarcinilor fiscale. Astfel, dacă art. 257 alin. (2) din Legea nr. 95/2006 instituie o regulă generală în ceea ce privește calculul contribuției, prin stabilirea unei cote de 6,5% ce se

aplică asupra diverselor venituri pe care contribuabilii le pot realiza, art. 257 alin. (2) lit. b) teza finală pare să instituie o excepție. Tratatul juridic diferențiat nu este justificat de nicio împrejurare obiectivă. Natura veniturilor nu constituie, din perspectiva textului de lege criticat, un criteriu pentru instituirea unei reglementări diferite. În sprijinul celor arătate, invocă deciziile Curții Constituționale nr. 1.394 din 26 octombrie 2010 și nr. 335 din 10 martie 2011.

6. Totodată, autorul excepției susține că dispozițiile de lege criticate pot duce, în practică, la obligarea asiguratului la plata unei contribuții mai mari decât veniturile realizate. Or, o asemenea prevedere nu poate fi considerată, sub niciun aspect, ca asigurând proporționalitatea și caracterul rezonabil al sarcinii fiscale.

7. **Tribunalul Vaslui — Secția civilă** consideră că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată. Astfel, arată că instituirea obligației unei contribuții minime la sistemul de asigurări sociale de sănătate este justificată de faptul că accesul la serviciile medicale în sistemul public de asigurări sociale este condiționat de contributivitate, dar și de principiul solidarității în constituirea și utilizarea acestui fond, care antrenează întreaga societate în efortul protejării sănătății populației. Legiuitorul este liber să stabilească sarcinile fiscale, iar dispozițiile de lege criticate respectă principiul justei așezări fiscale și pe cel al proporționalității acesteia, fiind rezonabil a se calcula contribuția prin raportare la salariul de bază minim brut pe țară, lunar. Acest mod de reglementare nu contravine nici principiului constituțional al egalității în drepturi, care permite legiuitorului să instituie un tratament juridic diferențiat atunci când situațiile avute în vedere sunt obiectiv diferite. De altfel, această contribuție minimă nu se aplică doar în cazul persoanelor care obțin venituri din activități independente, ci și altor categorii de persoane care au obligația de a se asigura.

8. Cât privește deciziile Curții Constituționale invocate de autorul excepției, arată că acestea au în vedere o altă situație decât cea la care se referă acesta în critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 257 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 95/2006.

9. În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

10. **Avocatul Poporului** consideră că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale în raport cu criticile invocate de autorul excepției. În acest sens, invocă cele reținute de Curtea Constituțională prin deciziile nr. 124 din 16 februarie și nr. 5 din 16 ianuarie 2014.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 257 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 372 din 28 aprilie 2006, cu modificările și completările ulterioare, dispoziții care au următoarea redactare: „(2) *Contribuția lunară a persoanei asigurate se stabilește sub forma unei cote de 6,5%, care se aplică asupra: [...]*

b) veniturilor impozabile realizate de persoane care desfășoară activități independente care se supun impozitului pe venit; dacă acest venit este singurul asupra căruia se calculează contribuția, aceasta nu poate fi mai mică decât cea calculată la un salariu de bază minim brut pe țară, lunar.”

14. Curtea reține că dispozițiile de lege criticate au fost modificate prin art. 48 pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/2013 privind adoptarea unor măsuri fiscal-bugetare pentru îndeplinirea unor angajamente convenite cu organisme internaționale, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 593 din 20 septembrie 2013, astfel că, în prezent, art. 257 alin. (2) din Legea nr. 95/2006 prevede că „*Veniturile asupra cărora se stabilește contribuția de asigurări sociale de sănătate sunt prevăzute în Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare*”. În consecință, reglementarea referitoare la contribuția de asigurări sociale de sănătate este cuprinsă în prezent în titlul IX² „*Contribuții sociale obligatorii*” din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 927 din 23 decembrie 2003. Având în vedere, însă, cele reținute prin Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, Curtea urmează a examina excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 257 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 95/2006 în redactarea pe care acestea au avut-o înainte de modificarea adusă acestui articol de lege prin art. 48 pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/2013 și potrivit căreia s-a născut obligația de plată a contribuției de asigurări sociale de sănătate pentru autorul excepției de neconstituționalitate.

15. Autorul excepției de neconstituționalitate consideră că textul de lege criticat contravine prevederilor art. 56 alin. (2) din Constituție privind așezarea justă a sarcinilor fiscale.

16. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că aceasta vizează cuantumul minim al contribuției pe care o persoană care realizează venituri impozabile din activități

independente trebuie să o plătească la Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate. Astfel, pe de o parte, autorul excepției susține că textul de lege poate fi interpretat în sensul că această contribuție nu poate fi mai mică decât însuși cuantumul unui salariu de bază minim brut pe țară, lunar, dar și că plata acestei contribuții minime, nefiind întotdeauna corelată cu veniturile realizate, încalcă principiul justei așezări a sarcinilor fiscale.

17. Cât privește primul aspect de neconstituționalitate pus în discuție de autorul excepției, Curtea constată că, în realitate, această critică privește o problemă de interpretare și aplicare a legii, diferită însă de ipoteza legală analizată de Curtea Constituțională prin deciziile Curții Constituționale nr. 1.394 din 26 octombrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 863 din 23 decembrie 2010, și nr. 335 din 10 martie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 355 din 23 mai 2011, invocate de autorul excepției. Astfel, dispozițiile art. 257 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 95/2006 prevăd în mod expres, în teza finală, că, dacă venitul din activități independente este singurul asupra căruia se calculează contribuția, aceasta nu poate fi mai mică decât „*cea calculată la un salariu de bază minim brut pe țară, lunar*”. Această dispoziție trebuie interpretată în coroborare cu dispozițiile alin. (2) ale aceluiași articol potrivit cărora contribuția reprezintă o cotă de 6,5% din veniturile realizate. Art. 257 alin. (2) lit. f) din Legea nr. 95/2006 — declarat neconstituțional în raport cu prevederile art. 56 alin. (2) din Constituție, prin Decizia nr. 1.394 din 26 octombrie 2010 și prin Decizia nr. 335 din 10 martie 2011 — prevedea însă că se datora o contribuție în valoarea de 6,5% din veniturile obținute din cedarea folosinței bunurilor, veniturilor din dividende și dobânzi, veniturilor din drepturi de proprietate intelectuală realizate în mod individual și/sau într-o formă de asociere și altor venituri care se supuneau impozitului pe venit, „*dar nu mai puțin de un salariu de bază minim brut pe țară, lunar*”. Această din urmă formulare a fost interpretată în practică în sensul că ar obliga la o contribuție minimă egală cu un salariu de bază minim pe țară lunar, iar nu cu o cotă de 6,5% calculată asupra acestui venit, motiv pentru care a fost declarată ca fiind neconstituțională de Curtea Constituțională, care a considerat că sunt încălcate prevederile art. 56 alin. (2) din Constituție.

18. Curtea reține că ipoteza art. 257 alin. (2) lit. b) este evident diferită de cea a lit. f) din același articol, precum și faptul că dispozițiile textului de lege criticat în prezenta excepție de neconstituționalitate nu prezintă aceleași vicii de redactare, de natură să genereze o interpretare greșită a textului de lege în sensul sugerat de autorul excepției. În aceste condiții, în situația în care textul de lege criticat a fost interpretat în speță în sensul arătat de autorul excepției, soluționarea acestui aspect revine instanței de judecată, iar nu celei de contencios constituțional.

19. Cât privește cel de-al doilea aspect de neconstituționalitate invocat în cauză, Curtea constată că, prin Decizia nr. 124 din 16 februarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 305 din 8 mai 2012, a statuat că „dreptul la asigurări sociale de sănătate se află într-o strânsă legătură cu obligația de a contribui la fondul pentru aceste asigurări, excepție făcând doar persoanele care în mod obiectiv nu pot realiza această obligație”. Apoi, constatând că valoarea

pachetului de servicii medicale la care are acces asiguratul în temeiul contribuției minime prevăzute de art. 257 alin. (2) lit. b) teza a doua din Legea nr. 95/2006 depășește cu mult valoarea acestei contribuții, precum și cuantumul în sine al contribuției, Curtea a apreciat că nu se poate vorbi despre existența unei

obligații disproporționate, contrare cerințelor art. 56 din Constituție.

20. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice reconsiderarea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale, considerentele și soluția deciziei mai sus amintite își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

21. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Gabi Roxana Spiridon în Dosarul nr. 4.121/89/2013 al Tribunalului Vaslui — Secția civilă și constată că dispozițiile art. 257 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Vaslui — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 15 octombrie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,

Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 626

din 4 noiembrie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. (1) din Codul penal

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Marinela Mincă.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 6 alin. (1) din Codul penal, excepție ridicată de Bogdan Rohat în Dosarul nr. 5.192/3/2014 (1.451/2014) al Curții de Apel București — Secția a II-a penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 511D/2014.

2. La apelul nominal răspunde, pentru autorul excepției, domnul avocat Alexandru Roșu, din cadrul Baroului București, cu delegație la dosar și lipsește cealaltă parte. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Curtea dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 586D/2014, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. (1) din Codul penal, și în dosarele nr. 664D/2014, nr. 671D/2014 și nr. 672D/2014, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 6 din Codul penal, excepție ridicată de Livioara Spiridon în Dosarul nr. 500/110/2014 al Curții de Apel Bacău — Secția penală, cauze cu minori și familie, de Toader Albu în Dosarul nr. 1.541/235/2014 al Judecătoriei Gherla, de Radu Stan în Dosarul nr. 11.838/3/2014 al Curții de Apel București — Secția a II-a penală și de Ady Balmuș în Dosarul nr. 3.653/180/2014 al Judecătoriei Bacău — Secția penală.

4. La apelul nominal se prezintă, pentru autorul excepției, Livioara Spiridon, domnul avocat Petru Ivașcu, din cadrul Baroului Bacău, cu delegație la dosar, și personal autorul

excepției Radu Stan. Se constată lipsa celorlalte părți. Procedura de citare este legal îndeplinită.

5. Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor.

6. Autorul excepției prezent la dezbateri, precum și reprezentanții autorilor, sunt de acord cu conexarea dosarelor.

7. Reprezentantul Ministerului Public, având în vedere dispozițiile art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, nu se opune conexării dosarelor.

8. Curtea, având în vedere identitatea de obiect a cauzelor, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 586D/2014, nr. 664D/2014, nr. 671D/2014 și nr. 672D/2014 la Dosarul nr. 511D/2014, care a fost primul înregistrat.

9. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul domnului avocat Alexandru Roșu, care pune concluzii de admitere a excepției de neconstituționalitate, deoarece legea nouă nu mai permite aplicarea facultativă a legii penale mai favorabile.

10. Domnul avocat Petru Ivașcu pune concluzii de admitere a excepției de neconstituționalitate, deoarece prin dispozițiile contestate legiuitorul, stabilind pedeapsa, a încălcat atribuțiile judecătorului, care este singurul abilitat să se pronunțe asupra acestui aspect și asupra individualizării sancțiunii.

11. Autorul Radu Stan arată Curții că a fost condamnat pe nedrept.

12. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, sens în care face trimitere la jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

13. Prin Decizia penală nr. 285/LPF din 21 mai 2014, pronunțată în Dosarul nr. 5.192/3/2014 (1.451/2014), **Curtea de Apel București — Secția a II-a penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 6 alin. (1) din Codul penal.**

14. Prin Decizia penală nr. 79/C din 12 iunie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 500/110/2014, **Curtea de Apel Bacău — Secția penală, cauze cu minori și familie a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 6 alin. (1) din Codul penal.**

15. Prin Încheierea din 6 iunie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 1.541/235/2014, **Judecătoria Gherla a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 din Codul penal.**

16. Prin Încheierea din 27 iunie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 11.838/3/2014 (1.837/2014), **Curtea de Apel București — Secția a II-a penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 din Codul penal.**

17. Prin Încheierea din 5 iunie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 3.653/180/2014, **Judecătoria Bacău — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 din Codul penal.**

18. Excepția a fost ridicată de Bogdan Rohat, Livioara Spiridon, Toader Albu, Radu Stan și Ady Balmuș în dosarele de mai sus având ca obiect soluționarea unor contestații la executare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că prevederile legale menționate sunt

neconstituționale, deoarece, fără o justificare obiectivă și rezonabilă, se instituie un tratament diferit pentru doi coautori care au fost trimiși în judecată în dosare separate. Un astfel de tratament afectează drepturile condamnaților definitiv după cum hotărârea a fost pronunțată anterior ori după intrarea în vigoare a Legii nr. 187/2012. De aceea menținerea unei pedepse egale cu maximul special, de legea nouă, fără a se ține seama de circumstanțele atenuante care reprezintă un drept câștigat al deținutului, conduce la încălcarea principiului egalității și nediscriminării prin aplicarea unui tratament diferențiat unor cazuri egale, diferența fiind dată numai de momentul rămânerii definitive a hotărârii de condamnare.

Totodată, este recunoscut în teoria juridică că regula generală de soluționare a conflictelor de legi în timp, în materie penală, impune aplicarea normelor mai puțin severe și că, dincolo de jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, care din această perspectivă este mai restrictivă, Constituția dispune în art. 20 alin. (2) că, dacă există neconcordanțe între pactele și tratatele internaționale privitoare la drepturile omului la care România este parte și legile interne, vor avea prioritate acestea din urmă ori de câte ori conțin dispoziții mai favorabile. În aceste condiții, se apreciază că principiul legii penale mai favorabile nu este o componentă a principiului legalității consacrat de art. 7 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și nu face parte din această exigență a statului de drept și, cu atât mai mult, nu poate fi considerat corolarul acestuia.

19. **Curtea de Apel București — Secția a II-a penală** opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece egalitatea în fața legii presupune același tratament juridic pentru situații similare și nu exclude tratarea diferită a situațiilor diferite. În cauză, între o persoană care a săvârșit o infracțiune sub imperiul noului Cod penal și o persoană care a săvârșit o infracțiune pentru care a fost condamnat definitiv în baza Codului penal din 1969 există diferențe de situație juridică, astfel că și tratamentul juridic este diferit. Mai arată că scopul legitim al art. 6 din Codul penal este respectarea principiului autorității de lucru judecat, a principiului separării puterilor în stat exprimat de relația dintre autoritatea de lucru judecat și aplicarea legii penale mai favorabile. Respectarea principiului autorității de lucru judecat impune reducerea la minimum a atingerilor aduse acestuia. Legea nouă nu îl aduce pe condamnatul definitiv în situația celui ce se află în curs de judecată, întrucât pentru condamnatul definitiv nu este posibilă o individualizare a pedepsei conform limitelor din legea mai favorabilă, ci doar reducerea pedepsei până la maximul special inferior prevăzut de legea nouă, chiar dacă pentru acesta pedeapsa stabilită fusese orientată spre minimul prevăzut de legea veche.

20. **Curtea de Apel Bacău — Secția penală, cauze cu minori și familie și Judecătoria Gherla** opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

21. **Judecătoria Bacău — Secția penală** opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece dispozițiile art. 15 alin. (2) din Constituție se referă la domeniul temporal de aplicare, iar prevederile art. 6 din Codul penal la caracterul hotărârilor judecătorești prin care au fost aplicate sancțiunile de drept penal care intră sau nu sub imperiul *mitior lex*. De asemenea, în corpul prevederilor legale criticate nu se regăsește nicio stare, împrejurare care să conducă la aplicarea discriminatorie în situații identice.

22. Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru

a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

23. **Avocatul Poporului** apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale, deoarece procesul de determinare a legii penale mai favorabile poate fi făcut numai de către instanța de judecată, singura competentă să decidă cu privire la sensul, înțelesul și modul de aplicare a normelor. În plus, Înalta Curte de Casație și Justiție a pronunțat 6 hotărâri prin care a dat rezolvări de principiu chestiunilor de drept ridicate în legătură cu interpretarea și aplicarea art. 6 alin. (1) din Codul penal (a se vedea deciziile nr. 1, 6, 7, 8, 13 și 14 din 2014).

24. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile părților, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

25. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

26. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 6 alin. (1) din Codul penal referitor la *Aplicarea legii penale mai favorabile după judecarea definitivă a cauzei*, care au următorul conținut: „*Când după rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare și până la executarea completă a pedepsei închisorii sau amenzii a intervenit o lege care prevede o pedeapsă mai ușoară, sancțiunea aplicată, dacă depășește maximul special prevăzut de legea nouă pentru infracțiunea săvârșită, se reduce la acest maxim.*”

27. Cât privește obiectul excepției stabilit în dispozitivul încheierilor de sesizare a Curții Constituționale în dosarele nr. 664D/2014, nr. 671D/2014 și nr. 672D/2014, Curtea, analizând criticile autorilor excepției, constată că acestea vizează numai alin. (1) al art. 6 din Codul penal și urmează a fi restrâns în consecință.

28. Autorii excepției de neconstituționalitate susțin că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 15 alin. (2) referitor la retroactivitatea legii penale sau contravenționale mai favorabile, art. 16 referitor la *Egalitatea în drepturi*, art. 20 referitor la *Tratatele internaționale privind drepturile omului*, art. 21 alin. (3) referitor la dreptul la un proces echitabil, art. 124 alin. (2) referitor la unicitatea, imparțialitatea și egalitatea justiției, art. 129 referitor la *Folosirea căilor de atac* și art. 148 alin. (2) referitor la caracterul prioritar al tratatelor constitutive ale Uniunii Europene, precum și dispozițiile art. 14 referitor la *Interzicerea discriminării* din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și art. 21 referitor la *Nediscriminare* din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

29. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile legale criticate au mai fost supuse controlului său din perspectiva unor critici similare.

30. Astfel, prin Decizia nr. 379 din 26 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 590 din 7 august 2014, Curtea Constituțională a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. (1) din Codul penal, prilej cu care a statuat că dispozițiile legale criticate trebuie privite în coroborare cu cele ale art. 4 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009

privind Codul penal potrivit căroră „*Pedeapsa aplicată pentru o infracțiune printr-o hotărâre ce a rămas definitivă sub imperiul Codului penal din 1969, care nu depășește maximul special prevăzut de Codul penal, nu poate fi redusă în urma intrării în vigoare a acestei legi*”. Totodată prin Decizia nr. 365 din 25 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 587 din 6 august 2014, Curtea Constituțională a analizat o serie de critici identice aduse dispozițiilor art. 4 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009, iar cele statuate cu acel prilej se aplică *mutatis mutandis* și cauzei de față.

31. Astfel, Curtea a reținut că principiul activității legii penale presupune, ca regulă generală, aplicarea legii tuturor infracțiunilor săvârșite în timpul cât aceasta se află în vigoare. Acest principiu este indisolubil legat de cel al legalității, care reprezintă o caracteristică specifică statului de drept.

32. De la principiul legalității s-a impus o excepție, aceea a aplicării retroactive a legii penale mai favorabile, cunoscută sub denumirea de principiu *mitior lex*, principiu potrivit căruia în cazul situațiilor determinate de succesiunea legilor penale se va aplica legea penală mai favorabilă. Acest principiu a fost consacrat la nivel constituțional în anul 1991, când legiuitorul constituant a statuat prin art. 15 alin. (2) că „*Legea dispune numai pentru viitor, cu excepția legii penale (...) mai favorabile*”.

33. Totodată, Curtea a observat că dispozițiile art. 6 alin. (1) din Codul penal reglementează doar aplicarea obligatorie a legii penale mai favorabile după judecarea definitivă a cauzei, aceasta realizându-se atunci când, „după rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare și până la executarea completă a pedepsei închisorii sau amenzii a intervenit o lege care prevede o pedeapsă mai ușoară, sancțiunea aplicată, dacă depășește maximul special prevăzut de legea nouă pentru infracțiunea săvârșită, se reduce la acest maxim”.

34. În ceea ce privește principiul aplicării retroactive a legii penale mai favorabile, cu referire la dispozițiile Codului penal, Curtea a observat că, fiind o construcție teoretică, principiul constituie un element fundamental sau primordial pe care se întemeiază o idee sau lege de bază, o axiomă. Aceasta din urmă este însă valabilă în anumite limite și, prin ea însăși, constituie cadrul și măsura aplicabilității sale (Decizia nr. 1.470 din 8 noiembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 853 din 2 decembrie 2011).

35. În cazul unei succesiuni de legi, în cursul procesului penal, anterior rămânerei definitive a hotărârii, instanța trebuie să opereze, în concret, o stabilire a sancțiunii în raport cu limitele de pedeapsă prevăzute de fiecare dintre aceste legi și să aplice aceste criterii în limitele legii identificate ca fiind mai favorabile, luând în considerare și analizând faptele și situația particulară a fiecărui caz în parte (a se vedea *mutatis mutandis* Decizia nr. 101 din 28 februarie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 290 din 22 mai 2013). Referitor la pedepsele definitive, prin aplicarea legii penale mai favorabile, legiuitorul nu a înțeles să repună în discuție criteriile de stabilire și individualizare a sancțiunii, ci numai să înlăture de la executare acea parte din sancțiune care excedează maximului prevăzut de legea nouă, respectiv acea sancțiune mai grea care nu mai este prevăzută de legea nouă (a se vedea Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 1 din 14 aprilie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 349 din 13 mai 2014).

36. Aceeași deosebire în aplicarea retroactivă a legii penale mai favorabile a fost relevată de Curte prin Decizia nr. 1.470 din 8 noiembrie 2011, mai sus menționată, când a reținut că nu ar putea fi admisă o teză contrară, întrucât s-ar aduce atingere stabilității raporturilor juridice, în absența căreia nu se poate vorbi de o ordine de drept.

37. Totodată, Curtea a reținut că respectarea principiului autorității de lucru judecat este de o importanță fundamentală atât în ordinea juridică națională și în cea a Uniunii Europene, cât și în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului. Astfel, dreptul la un proces echitabil în fața unei instanțe, garantat de art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, trebuie interpretat în lumina preambulului la Convenție, care enunță supremația dreptului ca element al patrimoniului comun al statelor contractante. Unul dintre elementele fundamentale ale supremației dreptului este principiul securității raporturilor juridice, care prevede, printre altele, ca soluția dată în mod definitiv oricărui litigiu de către instanțe să nu mai poată fi supusă rejudecării (Hotărârea din 28 octombrie 1999, pronunțată în *Cauza Brumărescu împotriva României*, paragraful 61). Conform acestui principiu, niciuna dintre părți nu este abilitată să solicite reexaminarea unei hotărâri definitive și executorii cu unicul scop de a obține o reanalizare a cauzei și o nouă hotărâre în privința sa. Instanțele superioare nu trebuie să își folosească dreptul de reformare decât pentru a corecta erorile de fapt sau de drept și erorile judiciare, și nu pentru a preceda la o nouă analiză. Simplul fapt că pot exista două puncte de vedere asupra chestiunii respective nu este un motiv suficient de a rejudeca o cauză. Acestui principiu nu i se poate aduce derogare decât dacă o impun motive substanțiale și imperioase (Hotărârea din 7 iulie 2009, pronunțată în *Cauza Stanca Popescu împotriva României*, paragraful 99, și Hotărârea din 24 iulie 2003, pronunțată în *Cauza Ryabykh împotriva Rusiei*, paragraful 52).

38. Așa fiind, având în vedere importanța principiilor autorității de lucru judecat, al securității juridice și cel al separației puterilor în stat, Curtea a constatat că legiuitorul a limitat aplicarea legii penale mai favorabile în cazul hotărârilor definitive numai la acele cazuri în care sancțiunea aplicată depășește maximul special prevăzut de legea nouă pentru infracțiunea săvârșită, fără ca în acest mod să fie încălcat art. 15 alin. (2) din Constituție.

39. Referitor la încălcarea prevederilor constituționale ale art. 16, Curtea a statuat, în mod constant, în jurisprudența sa că situațiile în care se află anumite categorii de persoane trebuie să difere în esență pentru a se justifica deosebirea de tratament juridic, iar această deosebire de tratament trebuie să se bazeze pe un criteriu obiectiv și rațional. Această soluție este în concordanță și cu jurisprudența constantă a Curții Europene a Drepturilor Omului, conform căreia orice diferență de tratament, făcută de stat între indivizi aflați în situații analoge, trebuie să își găsească o justificare obiectivă și rezonabilă.

40. Astfel, Curtea a apreciat că analiza situației ce a făcut obiectul acelor dosare pornește de la ipoteza că ambele categorii de persoane între care se realizează comparația de către autorii excepției sunt persoane condamnate definitiv, ceea ce ar determina calificarea situației acestora ca fiind identică. Curtea a constatat însă că diferența rezidă în aceea că, în cazul primei categorii, sancțiunile aplicate depășesc maximul special al noii reglementări, nemaigăsindu-și corespondent în noua legislație, situându-se astfel în ipoteza aplicării obligatorii a legii penale mai favorabile reglementate atât de art. 14 din Codul penal din 1969, cât și de art. 6 din Codul penal, pe când în cazul celei de-a doua categorii, în care se găsesc și autorii excepției, sancțiunile aplicate acestora nu depășesc maximul special cuprins în noua reglementare, ceea ce ar fi putut atrage aplicarea facultativă a legii penale mai favorabile în cazul pedepselor definitive doar sub imperiul art. 15 din Codul penal din 1969, reglementare nepreluată însă în Codul penal.

41. De aceea, analiza realizată din această perspectivă duce la concluzia că cele două categorii de persoane se află în situații juridice diferite, astfel încât tratamentul juridic diferit este pe deplin justificat. Prin urmare, în cauză nu poate fi reținută încălcarea principiului egalității în fața legii, prevăzut de art. 16 din Constituție.

42. Deoarece până în prezent nu au intervenit elemente noi de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, considerentele și soluția deciziei mai sus menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

43. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Bogdan Rohat, Livioara Spiridon, Toader Albu, Radu Stan și Ady Balmuș în Dosarul nr. 5.192/3/2014 (1.451/2014) al Curții de Apel București — Secția a II-a penală, în Dosarul nr. 500/110/2014 al Curții de Apel Bacău — Secția penală, cauze cu minori și familie, în Dosarul nr. 1.541/235/2014 al Judecătoriai Gherla, în Dosarul nr. 11.838/3/2014 al Curții de Apel București — Secția a II-a penală și în Dosarul nr. 3.653/180/2014 al Judecătoriai Bacău — Secția penală și constată că dispozițiile art. 6 alin. (1) din Codul penal sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a II-a penală, Curții de Apel Bacău — Secția penală, cauze cu minori și familie, Judecătoriai Gherla și Judecătoriai Bacău — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 4 noiembrie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRÂRE****pentru aprobarea Strategiei
privind mai buna reglementare 2014—2020**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 11 lit. f) și art. 12 alin. (2) din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă Strategia privind mai buna reglementare 2014—2020, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Ion Moraru

Șeful Cancelariei Primului-Ministru,

Vlad Ștefan Stoica

Ministrul finanțelor publice,

Ioana-Maria Petrescu

p. Ministrul afacerilor externe,

George Ciamba,

secretar de stat

București, 3 decembrie 2014.
Nr. 1.076.

ANEXĂ

STRATEGIA**privind mai buna reglementare 2014—2020**

Cuprins

Lista tabelelor

Lista figurilor

Abrevieri

Glosar de termeni

I. Informații generale

II. Definirea problemei

III. Principii generale

IV. Obiectivele strategiei

V. Direcții de acțiune

V.1 Simplificarea fondului activ al legislației

V.1.1. Sistematizarea și unificarea legislației

V.1.2. Reducerea birocrăției pentru mediul de afaceri

V.2. Creșterea calității fluxului reglementărilor

V.2.1. Fundamentarea actelor normative

V.2.2. Transparența și calitatea procesului de consultare

V.2.3. Implementarea legislației europene

V.3 Dezvoltarea capacității administrative pentru
implementarea politicilor privind mai buna reglementare

V.3.1. Cadrul instituțional

V.3.2. Specializarea resurselor umane în elaborarea studiilor
de impact

VI. Rezultatele acțiunilor și indicatori

VII. Implicații pentru buget

VIII. Implicații juridice și cadrul instituțional

IX. Proceduri de monitorizare și evaluare

X. Plan de acțiuni

Bibliografie

Ținte — indicatori raport Doing Business

Model de raport de monitorizare

Lista tabelelor

Tabelul 1. Autorizația de construire (anii 2012, 2013, 2014)

Tabelul 2. Începerea unei afaceri (anii 2012, 2013, 2014)

Tabelul 3. Plata taxelor (anii 2012, 2013, 2014)

Lista figurilor

Figura 1. Eficiența guvernării

Figura 2. Evoluția comparativă a eficienței guvernării în unele
state din Europa de EstFigura 3. Arborele problemelor și obiectivelor pentru politicile
privind mai buna reglementare**Abrevieri**

SGG — Secretariatul General al Guvernului

CG — Centrul Guvernului

UE — Uniunea Europeană

CE — Comisia Europeană

UPP — Unitatea de politici publice

DPP — Direcția politici publice

CPM — Cancelaria Primului-Ministru

PALG — Planul anual de lucru al Guvernului

SCM — Standard cost model

RIA — Regulatory Impact Assessment

IMM — Întreprinderi mici și mijlocii

ONG — Organizație nonguvernamentală

SIGMA — Support for Improvement in Governance and
ManagementOECD — Organisation for Economic Co-operation and
Development

FMI — Fondul Monetar Internațional

DB — Doing Business

MFP — Ministerul Finanțelor Publice

MJ — Ministerul Justiției

ME — Ministerul Economiei

MAI — Ministerul Afacerilor Interne

MAE — Ministerul Afacerilor Externe

CNP — Comisia Națională de Prognoză

Glosar de termeni

Reglementare — în această strategie termenul *reglementare* desemnează în sens larg atât procesul de elaborare, monitorizare și implementare, cât și documentele realizate în urma derulării acestuia și adoptate la nivelul Guvernului, al căror conținut are un caracter obligatoriu. Acestea includ atât obligațiile stabilite prin intermediul unui act normativ, cât și pe cele care decurg din documente de politici publice (strategii și propuneri de politici publice).

„*Burden hunting*” („*identificarea poverilor administrative*”) — această metodă a fost inventată de MindLab, un institut independent din Danemarca al cărui obiectiv este de a identifica tehnici inovatoare în vederea implementării lor la nivelul administrației publice. Tehnica *burden hunting* pornește de la o etapă de identificare a problemelor la nivelul unei singure sau al unui număr restrâns de companii afectate de conținutul unor reglementări și se termină cu identificarea acelor prevederi cu impact negativ asupra dezvoltării acestor companii. Metoda este derivată din aplicarea metodei costului standard („*The Burden-Hunter technique — A user-centric approach to cutting red tape*”, MindLab, 2010).

Ghilotina™ reglementărilor — este o tehnică de revizuire rapidă a unui număr mare de reglementări și de eliminare a acelor care nu mai sunt necesare, fără a fi nevoie de o acțiune legală de durată și costisitoare pentru fiecare reglementare în parte. Aplicarea acestei metode contribuie la reducerea costurilor politice și administrative prin eliminarea unui număr mare de acte normative care afectează dezvoltarea mediului privat. Această metodă a fost aplicată cu succes în sisteme administrative din Europa, America și Asia. Rezultatele aplicării acestei metode pot constitui un fundament solid pentru viitoare strategii de îmbunătățire a reglementărilor („*Effective and Sustainable Regulatory Reform: The Regulatory Guillotine in Three Transition and Developing Countries*”, Scott Jacobs, Irina Astrakhan, 2006).

Bugetarea pe bază de performanță — reprezintă o modalitate de organizare a bugetului pe baza relației dintre programe de finanțare și rezultatele acelor programe. Procesul de bugetare pe bază de performanță poate fi implementat în cadrul companiilor private sau publice și are ca scop creșterea eficienței și eficacității alocării resurselor în vederea atingerii unor obiective prestabilite.

Bugetarea pe bază de programe — acest mod de bugetare este o specie a bugetării pe bază de performanță și aplică analiza cost-beneficiu în modul de alocare a resurselor în funcție de diferite programe și evaluează rezultatele comparativ cu un set de obiective propuse. Programele sunt seturi de măsuri corelate cu obiective guvernamentale. Clasificarea în funcție de programe se aplică tuturor programelor guvernamentale. Un sistem de bugetare pe bază de programe (sau variante ale acestuia, cum ar fi bugetarea cu bază zero — *zero based budgeting*) nu a fost complet implementat în nicio țară din lume, în special datorită cerințelor de management și informații extrem de dificil de îndeplinit („*Manual de transparență fiscală*”, Fondul Monetar Internațional, 2007, Washington DC, Glosar).

Eficiența guvernării — indicator care oferă informații cu privire la percepția asupra calității serviciilor publice, calitatea funcției publice și independența față de presiunile politice, calitatea formulării politicilor publice și credibilitatea asumării guvernamentale a acestor politici.

Guvernanța — constă în tradițiile și instituțiile prin care este exercitată autoritatea într-un stat. Aceasta include procesele prin care guvernele sunt selectate, monitorizate și înlocuite, capacitatea acestora de a formula și implementa politici publice eficiente, precum și respectul cetățenilor pentru instituțiile care guvernează interacțiunile sociale și economice dintre ei. („*WorldWide Governance Indicators*”, Banca Mondială).

Guvernare — în sens larg, *guvernarea* desemnează sistemul prin care un stat sau o comunitate este condusă („*Oxford English Dictionary*”, Oxford University Press, 2010). Uneori termenul *guvernare* se referă la acțiunile unei echipe guvernamentale care temporar deține puterea executivă a statului. De asemenea, termenul *guvernare* este deseori folosit ca fiind sinonim cu cel de guvernanță. În această strategie, termenul *guvernare* se referă la acțiunile unui guvern temporar și nu este folosit în același sens cu termenul de guvernanță, care desemnează pe lângă actul guvernării și corpul de instituții și cutume care se dezvoltă în societate, independent de acțiunile unui guvern central temporar.

Metareglementarea — se referă la politicile care vizează însăși reglementarea ca instrument de realizare a politicilor publice. De exemplu, inițiativele de tipul „*one in, one out*” („principiul numărului constant”) din Marea Britanie se fundamentează pe un set de principii asociate cu intenția de a stabili reguli care vizează însuși procesul de reglementare. Strategiile privind mai buna reglementare se înscriu în acest demers de metareglementare care are ca obiect instituțiile de reglementare, mai degrabă decât conținutul propriu-zis al reglementărilor.

Planificare strategică — este un instrument de management prin care se poate decide în cadrul unei organizații în ceea ce privește scopurile sau obiectivele acesteia. Acest instrument a fost inițial utilizat în companiile private și a fost ulterior preluat în organizațiile administrației publice. Planificarea strategică este deseori asociată cu controlul managementului asupra îndeplinirii eficiente a obiectivelor unei organizații, precum și controlul operațional (controlul asupra derulării propriu-zise a acțiunilor prin care sunt atinse obiectivele) (*Public Administration Review* 26, Schick, Allen, decembrie 1966). În România, un set de măsuri privind adoptarea planificării strategice au fost inițiate la nivelul guvernării centrale, ca preambul al implementării bugetării pe bază de programe.

Politici publice — constau într-un set de măsuri, acțiuni, reglementări concepute și implementate în vederea soluționării unor probleme de interes cetățenesc. Politicile publice sunt de obicei formulate și apoi implementate de către autorități executive de la nivel local sau central. În România, formalizarea elaborării politicilor publice a fost inițiată de Centrul Guvernului (Secretariatul General al Guvernului).

I. Informații generale

Politicile privind mai buna reglementare constituie una dintre componentele procesului de modernizare a administrației publice. Calitatea, frecvența și profilul reglementării indică nivelul de performanță a administrației publice și capacitatea acesteia de a iniția, fundamenta și implementa politici publice. Inițiativele care se înscriu în coordonatele acestui gen de politici vizează asigurarea premiselor unei dezvoltări socioeconomice durabile. Politicile privind mai buna reglementare constituie o condiție a bunei guvernării din punctul de vedere al eficienței, eficacității, dar și al nivelului de democratizare.

Principalele teme ale politicilor privind mai buna reglementare¹ sunt:

— îmbunătățirea cadrului de reglementare — se referă la măsuri care vizează îmbunătățirea instrumentelor de implementare a politicilor publice (actele normative, procedurile etc.);

— calitatea reglementărilor — realizarea analizelor de impact în scopul fundamentării politicilor publice/actelor normative;

— îmbunătățirea procesului de consultare a părților interesate în ceea ce privește stabilirea conținutului diferitelor inițiative de politici publice;

— capacitatea administrativă — îmbunătățirea pregătirii funcționarilor publici și a celor implicați în elaborarea reglementărilor și a analizelor de impact.

La nivelul diferitelor administrații europene politicile privind mai buna reglementare au urmărit diferite direcții de acțiune: statele din nordul continentului (Danemarca, Suedia, Finlanda, dar și Marea Britanie) asociază politicile privind mai buna reglementare preponderent cu îmbunătățirea cadrului de reglementare pentru mediul de afaceri. În state precum Franța sau Italia aceste politici vizează mai degrabă simplificarea legislației (e.g. procesul de codificare a legislației în Franța).

Odată cu aderarea la UE, Guvernul României a adoptat un set de reforme în acest domeniu. Acestea s-au suprapus cu cele de reformă a administrației publice și au vizat în special calitatea reglementărilor și capacitatea administrației publice de a dezvolta și coordona politicile publice inițiate de Guvern. Au fost dezvoltate măsuri de îmbunătățire a modului în care sunt elaborate politicile publice și reglementările, precum și a calității managementului implementării acestora atât înainte de inițiere, cât și pe parcursul și după implementare.

Conform statisticilor, după primul val de reforme inițiate în 2005, România continuă să se situeze pe ultimul loc în Europa în ceea ce privește eficiența guvernării (figura 1). Această poziție este dată de valoarea unui indicator care ia în considerare, printre altele, capacitatea administrației publice locale și centrale, în funcție de caracteristicile sistemului de reglementare, a imparțialității acestuia, respectiv a calității serviciilor publice furnizate. Comparativ cu alte state europene, în special în zona Europei de Est, se constată că evoluția acestui indicator nu s-a modificat substanțial în ultimii 10 ani, România situându-se constant pe ultimul loc (figura 2).

Reformele inițiate în România în ultimii 10 ani, în special ca urmare a unor recomandări/condiționalități ale unor instituții ca Banca Mondială, SIGMA OECD/CE sau FMI, au formulat coordonatele drumului de parcurs pentru asigurarea capacității administrative corespunzătoare unei dezvoltări socioeconomice durabile, în concordanță cu ritmul de dezvoltare al altor state mai dezvoltate din Europa. În ultima perioadă de programare 2007—2013 capacitatea administrativă a fost principalul subiect al unui Program operațional, ceea ce a permis dezvoltarea unor proiecte de reformă ale căror rezultate ar fi trebuit să influențeze pozitiv evoluția acestui indicator. În ciuda faptului că Programul operațional „Dezvoltarea capacității administrative” a înregistrat al doilea scor (după Programul operațional regional) în ceea ce privește rata absorbției², valoarea indicatorului menționat mai sus nu s-a modificat substanțial, ba chiar a cunoscut o scădere față de anii anteriori.

Această situație nu este nici acum, în pragul perioadei de programare 2014—2020, cu mult diferită față de cum era acum 7 ani. Administrația publică se confruntă în continuare cu o cronică lipsă de eficiență, motivele fiind legate fie de politizarea excesivă, fie de gradul ridicat de birocrație, de corupție sau de lipsa de leadership în procesul de reformă³.

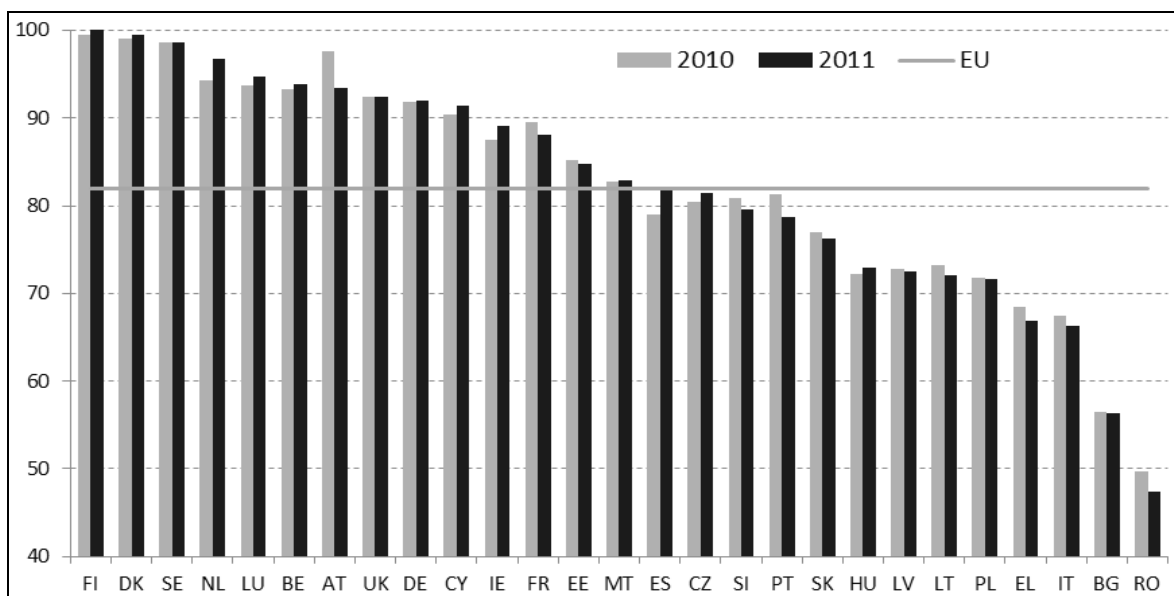

Figura 1*. Eficiența guvernării

Sursa datelor: Banca Mondială — Worldwide Governance Indicators (2010; 2011)

¹ Aceste teme sunt preluate din documentele CE privind mai buna reglementare (http://ec.europa.eu/smart-regulation/index_ro.htm), dar și din inițiativele unor guverne ale statelor membre ale Uniunii Europene (Marea Britanie: <https://www.gov.uk/government/groups/better-regulation-executive> și Danemarca: <http://danishbusinessauthority.dk/>). În ceea ce privește buna reglementare, nu există la nivelul instituțiilor europene un set de politici impuse statelor membre, ci doar recomandări de inițiere a acestora. Toate aceste inițiative aparțin guvernelor statelor membre și de cele mai multe ori sunt adaptate profilului, cutumelor și practicilor din administrațiile publice din cadrul acestora.

² În momentul elaborării acestui document statisticile neoficiale indicau un ușor avantaj în realizarea absorbției fondurilor alocate prin PODCA comparativ cu POR.

³ În „Public Administration Reform: An Overview of Cross-Cutting Issues” 2011, World Bank, în proiectul „Functional Review of the Central Public Administration in Romania”. Raportul constată, printre altele, interesul excesiv în administrația românească pentru conformarea la proceduri și mai puțin pentru orientarea către performanță.

* Figura 1 este reproducă în facsimil.

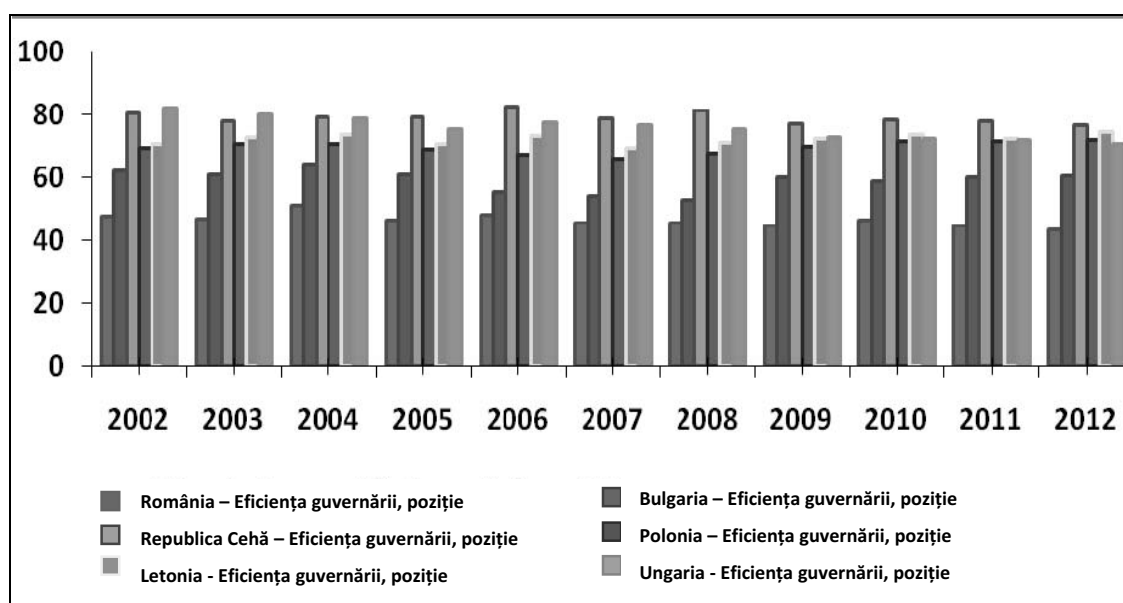

Figura 2*. Evoluția comparativă a eficienței guvernării în unele state din Europa de Est
Sursa datelor: Banca Mondială — Worldwide Governance indicators, 2013

Un alt set de date relevante pentru temele politicilor privind mai buna reglementare sunt cele utilizate în rapoartele Doing Business elaborate de Banca Mondială și sunt utile în special mediului de afaceri. Datele furnizate în cadrul acestor rapoarte despre mediul de reglementare din diferite state ale lumii pot fi socotite drept barometre pentru mediul de investiții și pentru derularea de afaceri în aceste state. Pozițiile pe care le ocupă diferitele state în clasamentele elaborate în cadrul acestor rapoarte se bazează pe o serie de indicatori specifici, referitori preponderent la caracteristici ale mediului de reglementare din statele analizate. Acești indicatori se referă, de exemplu, la procedurile pentru începerea unei afaceri (în această categorie sunt cuprinși indicatori precum numărul de proceduri sau de zile necesare pentru parcurgerea acestora), procedurile pentru emiterea autorizației de construire sau procedurile pentru plata taxelor. Valorile agregate ale acestor indicatori determină poziția ocupată de un anumit stat într-un clasament mondial și cuantifică gradul de atractivitate a mediului de afaceri din statele respective.

Mai buna reglementare vizează inclusiv identificarea unor măsuri care să conducă la îmbunătățirea valorilor acestor indicatori, respectiv la o îmbunătățire a poziției ocupate în clasamentul menționat și, implicit, o creștere a atractivității mediului de afaceri pentru investiții, cu implicații directe asupra nivelului de dezvoltare socioeconomică a statului respectiv.

Evoluțiile valorilor acestor indicatori plasează România pe locul 73 din 189 de state („Doing Business 2014”, Banca Mondială). Această poziție este identificată prin agregarea unor categorii de indicatori specifici. Pentru valorile fiecăreia dintre aceste categorii de indicatori sunt formulate clasamente separate. De exemplu, pentru indicatorul care se referă la procedurile privind emiterea de autorizații de construire, România ocupă în anul 2014 locul 134 (tabelul 1), în timp ce valoarea indicatorului privind procedurile de începere a unei afaceri o plasează pe locul 60 (în coborâre cu 5 poziții față de anul 2013) (tabelul 2). O situație asemănătoare se înregistrează și în cazul categoriei de indicatori care se referă la plata taxelor (tabelul 3).

Tabelul 1. Autorizația de construire⁴ (anii 2012, 2013, 2014)

Țara	Anul	Ușurința de a face afaceri (poziția)	Autorizația de construire			
			Poziția	Proceduri (număr)	Timp (zile)	Cost (% din venitul per capita)
România	DB2012	72	123	16	287	73
România	DB2013	73	129	15	287	75.2
România	DB2014	73	136	15	287	71.2

Tabelul 2. Începerea unei afaceri (anii 2012, 2013, 2014)

Țara	Anul	Ușurința de a face afaceri (poziția)	Autorizația de construire			
			Poziția	Proceduri (număr)	Timp (zile)	Cost (% din venitul per capita)
România	DB2012	72	63	6	14	3
România	DB2013	73	68	6	10	2.8
România	DB2014	73	60	5	8.5	2.4

* Figura 2 este reproducă în facsimil.

⁴ Datele prezentate nu sunt foarte precise, existând situații în care valorile menționate sunt rezultatul unor rotunjiri. Cu toate acestea, valorile diferiților indicatori reflectă o poziție relevantă comparativ cu celelalte state (datele prezentate sunt preluate de pe pagina de web a raportului Doing Business <http://www.doingbusiness.org/Custom-Query/romania#hReprtpreview>).

Tabelul 3. Plata taxelor (anii 2012, 2013, 2014)

Țara	Anul	Ușurința de a face afaceri (poziția)	Plata taxelor						
			Poziția	Plăți (număr pe an)	Timp (ore pe an)	Taxa pe profit (%)	Diverse contribuții și taxa de muncă (%)	Alte taxe (%)	Rata totală a taxelor (% profit)
România	DB2012	72	154	113	222	44.4
România	DB2013	73	136	41	216	10.3	31.5	1.2	44.2
România	DB2014	73	134	39	200	10.3	31.5	1.1	42.9

Din analiza datelor și a evoluției valorilor indicatorilor se constată faptul că, deși poziția României în clasamentul general privind ușurința de a face afaceri este în prima jumătate, pozițiile ocupate în clasamentele pe diferite categorii de indicatori nu sunt la fel de favorabile (de exemplu, în cazul autorizației de construire sau plata taxelor). Politicile privind mai buna reglementare ar trebui să vizeze explicit îmbunătățirea acestor indicatori.

O serie de alte studii care vizează necesitatea dezvoltării unor politici privind mai buna reglementare au fost realizate de experții Băncii Mondiale⁵, fiind totodată semnalate și în concluziile analizelor realizate de diferite *think tank-uri* din România⁶.

Problema reformei administrației publice s-a regăsit constant, începând cu anul 2000, pe agenda tuturor guvernelor. Fiecare dintre echipele guvernamentale a preluat practic în programul de politici publice toate recomandările formulate pe parcurs de instituțiile financiare internaționale. Ultima strategie de reformă a administrației publice a fost formulată în 2004 pentru un orizont de timp de 2 ani (până în 2006). Ea a fost, ulterior, continuată prin direcțiile de acțiune formulate în Programul operațional „Dezvoltarea capacității administrative”. În ciuda acestor inițiative din 2006 până în 2013 se constată inexistența unui impact măsurabil prin modificarea pozitivă a scorului amintit privind eficiența guvernării.

Direcțiile de reformă a administrației publice au rămas așadar neschimbate față de cele formulate în strategia de accelerare a reformei administrației publice (2004—2006). În aceste condiții este util a menționa direcțiile de reformă propuse de această strategie deoarece, fiind elaborată în pragul aderării la UE și ca urmare a recomandărilor formulate în rapoartele de țară, reprezintă singurul reper tematic al reformei administrației publice în România în ultimii 10 ani. Inițiativele ulterioare (hotărâri ale guvernului, ordonanțe sau modificări ale legislației primare) au fost preponderent orientate în funcție de ariile de intervenție identificate în această strategie. Principalele direcții de acțiune ale strategiei sunt:

- reforma formulării politicilor publice;
- descentralizarea administrației publice;
- reforma funcției publice.

Primului pilon i-a corespuns o serie de inițiative dezvoltate în special de SGG. Acestea au fost plasate generic sub titulatura de reformă a formulării politicilor publice, dar profilul acestora a depășit uneori limitele conceptuale ale acestei teme. Deseori anvergura măsurilor și a implicațiilor acestora a depășit aria

formulării politicilor publice, consecințele măsurilor inițiate fiind de natură să creeze premisele unor modificări de profunzime în structura administrației publice. Aceste inițiative au vizat:

— procesul de formulare a politicilor publice (dezvoltarea de proceduri, manuale, ghiduri privind formularea politicilor publice, a analizelor de impact, a unei metode de măsurare a costurilor administrative) — procedurile de formulare a politicilor publice, deși recomandate explicit în rapoartele elaborate de experții Băncii Mondiale și adoptate prin hotărâre a Guvernului, presupun existența unei culturi a transparenței la nivelul administrației, concomitent cu una a participării active și informate a societății civile la actul guvernării. Implicațiile implementării unor astfel de proceduri s-au dovedit mai ample decât influența exercitată de adoptarea lor prin decizie guvernamentală. Un proces eficient și democratic de formulare și implementare a politicilor publice presupune un nivel de dezvoltare a raporturilor dintre aparatul administrativ și cetățeni care nu poate fi obținut printr-o singură reglementare;

— coordonarea și managementul politicilor publice (planificarea strategică și bugetarea pe programe) — măsurile corespunzătoare acestei teme au vizat standardizarea planificării strategice ca premisă a introducerii bugetării pe programe (bugetarea multianuală). Acest tip de bugetare, la fel ca și utilizarea planificării strategice ca instrument de management, presupune mai mult decât modificarea unor proceduri, cât schimbarea de viziune asupra modului de concepere și mai ales execuție, monitorizare și evaluare a cheltuiirii bugetului în raport cu un set de obiective de politici publice propuse în cadrul unor planuri strategice instituționale. Aceste inițiative presupun, de asemenea, implicarea susținută a MFP;

— dezvoltarea capacității administrative (crearea de mecanisme și dezvoltarea resurselor umane în vederea implementării reformei).

Politicile privind mai buna reglementare au fost asociate primului pilon al acestei inițiative. Chiar dacă nu sunt menționate explicit în cadrul acestei strategii, o parte din politicile privind buna reglementare au fost inițiate în România, în special în perioada de după aderarea la UE, în cadrul Strategiei privind mai buna reglementare 2008—2013.

Prezenta strategie este o continuare a celei care a vizat perioada 2008—2013. Problemele semnalate în capitolele următoare și direcțiile de acțiune prezentate au fost formulate pe baza unei analize a modului în care a fost implementată strategia anterioară⁷.

⁵ Aceste analize pot fi consultate pe pagina de web a Secretariatului General al Guvernului http://www.sgg.ro/index.php?politici_publice_documente

⁶ Analizele realizate de ONG-uri sau think tank-uri, precum Institutul de Politici Publice (în special în ceea ce privește calitatea serviciilor publice: de exemplu, „Măsurarea performanței municipiilor reședință de județ din România în furnizarea serviciilor publice locale în perioada 2003—2005” <http://www.ipp.ro/pagini/m259surarea-performan355ei-municip.php>), Societatea Academică Română prin numeroasele policy-memo-uri realizate în diverse domenii (de exemplu: „Raportul anual de analiză și prognoză SAR pe anul 2014” <http://sar.org.ro/raportul-anual-de-analiza-si-prognoza-sar-pe-anul-2014/> sau Pro Democrația (participarea cetățenilor la actul guvernării/transparența decizională), Transparency International și Centrul pentru Resurse Juridice (percepția asupra fenomenului corupției).

⁷ Elaborarea acestei strategii a fost fundamentată pe o serie de analize care au vizat gradul de îndeplinire a obiectivelor strategiei 2008—2013. Principalele constatări ale analizei realizate au fost preluate în cadrul prezentei strategii.

Pentru identificarea obiectivelor propuse pentru Strategia privind mai buna reglementare 2014—2020 următoarele capitole vor aborda următoarele aspecte:

— definirea problemei — acest capitol se bazează pe constatările formulate în analiza privind gradul de îndeplinire a activităților propuse în strategia 2008—2013. Problemele se referă în special la dificultățile întâmpinate pe perioada implementării, respectiv cele generate de modul în care au fost concepute, gestionate și monitorizate măsurile din strategia anterioară. Acest capitol prezintă și un arbore al problemelor care sintetizează concluziile descrierii problemelor identificate;

— principii generale — se referă la principiile care vor guverna activitățile propuse în prezenta strategie;

— obiectivele strategiei — pe baza identificării problemelor este formulat un set de obiective generale și specifice;

— direcții de acțiune — vor fi prezentate principalele direcții de acțiune corespunzătoare obiectivelor;

— rezultate și indicatori — sunt prezentate principalele rezultate preconizate, precum și un set de indicatori care pot fi utilizați pe parcursul activității de monitorizare a strategiei.

II. Definirea problemei

Principala problemă cu care se confruntă aplicarea unor politici privind mai buna reglementare la nivelul administrației publice centrale românești constă în dificultatea de a valorifica orientarea către rezultate în activitățile de concepere, implementare și evaluare a politicilor publice, respectiv a reglementărilor. Această dificultate este determinată de persistența unei tradiții legalist-procedurale în alegerea instrumentelor pentru îndeplinirea acestor activități. Cutumele în administrația românească indică un interes crescut pentru invocarea procedurilor, chiar și atunci când nu sunt relevante pentru atingerea rezultatelor. Accentul pe păstrarea unui control excesiv de riguros asupra elementelor de input (proceduri laborioase de alocare a resurselor, etape administrative redundante, controale „încrucișate” cu solicitări și standarde diferite etc.) denotă o abordare orientată mai degrabă asupra mijloacelor de obținere a unor rezultate de politici publice și mai puțin asupra rezultatelor propriu-zise. În administrația românească, a fi „conform” în raport cu unele proceduri este mai important decât a fi „eficient” în raport cu rezultatele vizate.

Este foarte dificil, în contextul administrației românești, a concepe un set de măsuri care vizează aplicarea unor politici care au ca obiectiv îmbunătățirea instrumentelor cel mai des utilizate, în acest tip de administrație, pentru implementarea unor soluții sau atingerea unor rezultate de politici publice — reglementările, respectiv actele normative. Principalul risc pe care îl prezintă în administrația românească un astfel de set de politici de metareglementare este ca orice inițiative în această direcție să fie asimilate unor simple proceduri, fără ca acest demers să fie asociat cu scopul pentru care au fost create: creșterea calității actului guvernării prin îmbunătățirea instrumentelor sale. Politicile de metareglementare, respectiv efortul de a crea mecanisme la nivel central pentru

îmbunătățirea reglementării ar putea fi, la rândul lor, considerate drept piedici într-un management eficient al politicilor publice. Principala provocare în acest sens este de a armoniza obiectivele de performanță ale managementului politicilor publice în cadrul administrației publice cu procesul uneori laborios, dar democratic, prin care acestea devin în mod real fundamentate, transparente, respectiv accesibile pentru cetățeni, pe tot parcursul elaborării, implementării și evaluării lor.

În demersul de identificare a unor direcții viitoare de acțiune pentru Strategia privind mai buna reglementare 2014—2020 trebuie luate în considerare și rezultatele a aproximativ 10 ani de reformă în domeniul formulării politicilor publice. Măsurile propuse în această perioadă (introducerea analizei de impact, măsurarea costurilor administrative, simplificarea legislației și reducerea birocrăției) au avut implicații asupra administrației românești, fiind parte a unui proces de democratizare, concomitent cu efortul de creștere a performanței acesteia. Impactul real al măsurilor, după parcurgerea acestei perioade, nu este în totalitate cel mai îmbucurător, după cum arată și valoarea indicatorilor menționați mai sus. Există, însă, și aspecte pozitive. Se poate, de exemplu, constata, comparativ cu perioada anterioară inițierii reformelor, existența unei experiențe la nivelul administrației publice centrale de a asocia reformele privind mai buna reglementare cu Centrul Guvernului (SGG și CPM). Se poate, totodată, constata utilizarea, din ce în ce mai des în cadrul diverselor rapoarte sau documente de analiză, a terminologiei specifice unui management orientat către performanță. Practica aplicării unor proceduri de acest gen sau experiența colaborării între Centrul Guvernului (CG) și ministerele de linie în acest domeniu ar fi fost de neconceput în perioada anterioară implementării primului val de reforme. Din analiza experienței implementării ultimei strategii privind mai buna reglementare 2008—2013, dar și a situației actuale a procesului de reglementare de la nivel central pot fi formulate următoarele probleme:

Confuzia dintre formularea politicilor publice și formularea propunerilor de acte normative — inițiativa unei reforme a procesului politicilor publice, respectiv de îmbunătățire a reglementărilor a debutat ca urmare a recomandărilor unor instituții precum Banca Mondială și Comisia Europeană. În cadrul programelor din PAL⁸ 1 și PAL 2 au fost recomandate în perioada de preaderare dezvoltarea unor „proceduri privind formularea politicilor publice”. Acest proces ar fi trebuit gestionat de CG și ar fi trebuit să aibă ca rezultat reducerea numărului de acte normative, respectiv creșterea calității propunerilor de acte normative formulate la nivelul diferitelor ministere⁹. Ca urmare a acestor recomandări au fost introduse propunerile de politici publice ca instrumente de limitare a numărului de acte normative, respectiv de asigurare a unei logici a intervenției guvernamentale care să facă legătura dintre obiectivele de politici publice și actele normative. Primele reglementări privind procesul politicilor publice au luat în considerare această diferență între politicile publice și actele normative, cele din urmă fiind considerate, împreună cu alte tipuri de documente,

⁸ <http://www.worldbank.org/projects/P008791/programmatic-adjustment-loan-pal-formerly-institutional-govt-reform-sal?lang=en>

⁹ Conform documentului propunere care a însoțit primul împrumut realizat în cadrul programului PAL (PAL 1), reforma formulării politicilor publice a reprezentat unul dintre pilonii de reforme inițiate la Centrul Guvernului: “The Government has established a new Public Policy Unit (PPU) in the office of the General Secretary of Government structured on the lines advocated by the PAL team to build policy formulation capacity with better and more transparent stakeholder consultation and more orderly pre-cabinet, inter-ministerial reconciliation processes. Adoption of new formal policy-making procedures is planned during the PAL program to allow better strategic prioritization and enhanced fiscal impact assessment, and increased credibility of the State and the Anti-corruption program” (s.a), First Programmatic Adjustment Loan in the amount of EUR 123.4 million (US\$150 million equivalent) TO ROMANIA, August 6, 2004. [„Guvernul a înființat o nouă Unitate de politici publice (UPP) în cadrul Secretariatului General al Guvernului, structurată conform recomandărilor formulate de echipa de experți PAL în vederea dezvoltării unei capacități crescute de formulare a politicilor publice prin îmbunătățirea procesului de consultare cu părțile interesate, concomitent cu o mai bună organizare a comitetelor interministeriale și a obținerii unor acorduri înainte de ședința de Guvern. Adoptarea unor noi proceduri privind formularea politicilor publice este programată pe parcursul programului PAL, în vederea unei mai bune prioritizări strategice și a evaluării impactului fiscal, precum și a unei credibilități crescute a statului și a Programului anticorupție” (traducere neoficială)].

instrumente de implementare a primelor. Cutumele administrației centrale din România nu au putut fi modificate ca urmare a acestei inițiative, actele normative fiind în continuare principalul instrument de intervenție guvernamentală, iar politicile publice desemnează în continuare o sintagmă mai degrabă abstractă, fără a fi asociate cu acțiuni concrete, rezultate măsurabile și obiective identificabile. Din cauza unei implementări sporadice și inconsistente, dar și a absenței leadershipului politic necesar unei astfel de modificări de abordare a procesului de formulare a politicilor publice, introducerea unor astfel de proceduri nu a avut rezultatul scontat. Dimpotrivă, la nivelul activității curente a administrației publice centrale, propunerile de politici publice sunt deseori asimilate unei activități cu caracter mai degrabă birocratic, nefiind un suport real în procesul de luare a deciziei, ci doar o etapă de justificare a unei decizii deja luate.

Confuzia dintre planificarea strategică și formularea politicilor publice — planificarea strategică este un instrument de management care a fost implementat concomitent cu instrumentele administrative de formulare a politicilor publice. Atât planurile strategice instituționale, cât și instrumentul administrativ de tipul formularului „propunere de politici publice” conțin referiri la obiective de politici publice, rezultate, indicatori de performanță etc., fapt care a creat confuzie la nivelul administrației centrale între măsurile care vizau stralul profund al cutumei administrative de formulare a unor soluții de politici publice (formularea politicilor publice), respectiv organizarea activităților și alocarea resurselor în cadrul unei organizații de tipul unui minister (planificarea strategică). O mai bună formulare a politicilor publice presupune mai mult decât acuratețea unor analize de impact, referindu-se și la modul de organizare a unui proces prin care problemele sunt corect formulate, soluțiile temeinic fundamentate, toate sub auspiciile unei participări consistente din partea diferitelor părți interesate pe parcursul procesului. Pe de altă parte, planificarea strategică viza o componentă la fel de deficitară în cadrul administrației publice: alocarea resurselor pentru priorități de politici publice (conform aceluiași observații formulate de echipa de experți în programul PAL — vezi nota 5). Aceasta se referă la capacitatea ministerelor de a urmări în mod constant obiectivele propuse considerate ca prioritare, dar și de a monitoriza alocarea resurselor pentru atingerea lor. Din experiența ultimilor ani reiese că, deși terminologia specifică ambelor demersuri a devenit mai răspândită la nivelul administrației publice centrale decât era la începutul reformelor, rezultatele nu au fost în totalitate cele scontate, procesul de formulare a inițiativelor, respectiv de alocare a resurselor în funcție de obiective prioritare fiind în continuare deficitar. Această problemă poate fi asociată cu lipsa unei implicări a tuturor ministerelor cu atribuții în acest domeniu încă de la începutul reformelor atât în faza de concepere a măsurilor, cât și în cea de monitorizare a lor (de exemplu, MFP).

Terminologia similară utilizată în măsurile de reglementare corespunzătoare, politicile privind mai buna reglementare au fost asociate celor de reformă a formulării și coordonării politicilor publice, dar și celor de planificare strategică, fiind inițiative asumate de o singură instituție a administrației centrale: Secretariatul General al Guvernului. Cum în spațiul administrativ românesc termenul de politici publice nu a cunoscut frecvența și sensul utilizării din alte culturi administrative, aceste politici au fost în prealabil asociate cu specificul unei așa-numite abordări de politici publice promovate în administrația centrală. Termenul de politici publice nu vizează însă exclusiv administrația publică (centrală sau locală) și nu desemnează doar un set de proceduri sau o etapă administrativă în actul guvernării. El desemnează, deopotrivă, managementul politicilor publice, respectiv procesul de reglementare.

Cadrul de monitorizare deficitar pentru politicile privind mai buna reglementare — din analiza implementării strategiei 2008—2013 reiese existența unui număr prea mare de obiective și activități asumate, comparativ cu capacitatea instituțiilor inițiatoare. Spre deosebire de inițiativele similare din alte state europene, politicile privind mai buna reglementare din România nu au fost realizate ca urmare a sesizării unei nevoi interne a administrației, ci mai degrabă ca o consecință a asumării direcțiilor de politici din acest domeniu formulate la nivelul CE (ca urmare a adoptării Strategiei Lisabona). La fel ca în cazul inițiativelor de reformă a politicilor publice sau a administrației publice în general, Strategia privind mai buna reglementare 2008—2013 nu a făcut parte dintr-o logică a intervenției guvernamentale care să pornească de la o evaluare a problemelor generate de un proces de reglementare deficitar în contextul administrativ românesc. Din această cauză nici politicile propuse nu au fost concepute astfel încât să fie posibilă monitorizarea într-un cadru adecvat. Temele acestor politici au fost prezentate ca nefiind corelate între ele, activitățile de atingere a obiectivelor fiind mai degrabă aliniate la un curent european de reforme. Problemele legate de birocrăția excesivă, calitatea nesatisfăcătoare a reglementărilor, cele legate de adoptarea legislației europene, măsurarea și reducerea costurilor administrative sau inexistența unor informații cu privire la activitatea agențiilor de reglementare au fost bazate pe nevoi, dar nu au avut o coerență internă, fapt indicat și de absența unei ținte generale a strategiei, convergență obiectivelor specifice formulate. Eșecul parțial al implementării politicilor privind mai buna reglementare în perioada anterioară s-a datorat și lipsei unei etapizări clare a măsurilor de reformă, necunoscându-se amploarea implicațiilor pe care un astfel de demers le presupune. Diagnosticile formulate în etapa de preaderare de diferitele misiuni de consultanță care semnalau elementele deficitare din sistemul administrativ românesc nu au fost asociate cu o viziune unitară asupra obiectivelor și, mai ales, a unei logici a succesiunii etapelor necesare pentru operarea unor modificări instituționale de asemenea anvergură. Reforma politicilor publice include, practic, întregul sistem administrativ și vizează instituții care depășesc sfera guvernamentală și presupune modificări, inclusiv a atitudinii societății civile față de actul guvernării. Modul în care legislația este adoptată la nivelul forurilor legislative este, de asemenea, parte a acestui sistem, iar o reformă care vizează creșterea calității politicilor publice nu poate face abstracție de schimbările necesare a fi operate la acest nivel.

Lipsa unui leadership real — strategia privind mai buna reglementare a fost elaborată la nivelul unor specialiști ai administrației publice centrale fără a exista un sprijin real la nivel politic, care să însemne asumarea și susținerea fermă a modificărilor, în unele cazuri destul de substanțiale și radicale, pe care aceste măsuri le propuneau. Acestea constau nu numai în introducerea unor proceduri sau efortul de internalizare a lor, ci presupuneau schimbări de anvergură care vizau cutume administrative originare în caracterul centralizat al fostei administrații comuniste. Fiind indusă preponderent extern, această inițiativă, la fel ca alte inițiative similare din domeniul reformei administrației publice, nu a beneficiat de o monitorizare strictă solicitată din partea managementului instituțiilor inițiatoare. Adoptarea strategiei a fost asimilată, în spiritul unei abordări legalist-procedurale, cu rezolvarea implicită a problemelor. Lipsa leadershipului a fost însoțită de lipsa viziunii de ansamblu a procesului politicilor publice, dar, mai ales, a problemelor și a etapelor care trebuie parcurse pentru rezolvarea lor.

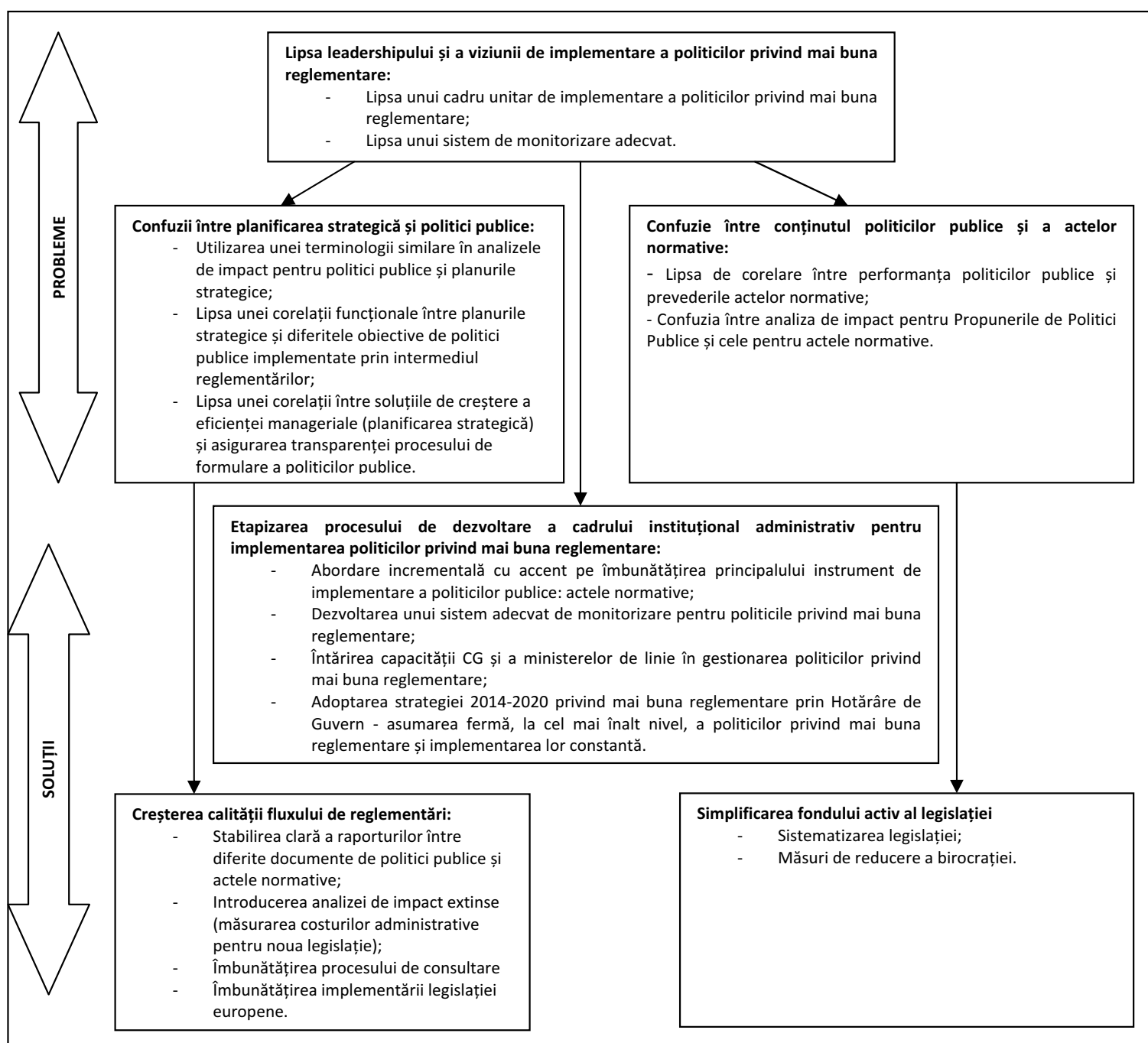
Existența unor inițiative în administrația publică ce, deși pot fi asimilate unor politici privind mai buna reglementare, nu au fost monitorizate ca atare — din analiza realizată se constată existența unor inițiative care, deși au vizat îmbunătățirea reglementărilor, nu au fost asociate cu Strategia privind mai buna reglementare. De exemplu, inițiative de asanare a legislației au existat la nivelul Ministerului Justiției (MJ) care a dezvoltat un set de măsuri care să permită o sistematizare a legislației la nivelul administrației centrale. De asemenea, numeroasele studii și analize realizate de Consiliul Legislativ (CL) denotă existența unui interes crescut în ceea ce privește identificarea unor modalități de creștere a calității actelor normative. Alte inițiative ale Ministerului Administrației și Internelor (MAI) au vizat extinderea politicilor privind mai buna reglementare, inclusiv la nivelul administrației publice locale. Datorită atribuțiilor executive limitate ale acestei instituții,

măsurile de simplificare propuse nu au putut fi implementate și monitorizate într-un mod eficient.

Această situație poate fi asociată cu două cauze: pe de-o parte, nu a existat un sistem de monitorizare adecvat și, pe de altă parte, asumarea unora dintre măsurile din cadrul strategiei nu a fost urmată de monitorizarea de către o instituție coordonatoare a modului în care această asumare a fost respectată. Strategia 2008—2013 a fost concepută mai degrabă ca un acord între diferite ministere de a iniția o serie de măsuri asociate cu mai buna reglementare, fără să fie stabilită o modalitate de raportare sau un set de indicatori sau ținte de atins corespunzătoare obiectivelor asumate.

Pentru Strategia 2014—2020, din sumarul problemelor prezentate pot fi identificate următoarele concluzii principale (vezi figura 3):

Figura 3*). Arborele problemelor și obiectivelor pentru politicile privind mai buna reglementare

*) Figura 3 este reproducă în facsimil.

III. Principii generale

Principiile politicilor privind mai buna reglementare promovate în cadrul acestei strategii se referă la acțiunile care vizează corpul activ al legislației, la procesul de inițiere, implementare și monitorizare a reglementărilor, dar și capacitatea de implementare a acestor inițiative la nivelul administrației centrale.

Transparență — asigurarea transparenței în procesul de inițiere, implementare, monitorizare și evaluare a reglementărilor reprezintă motorul politicilor privind mai buna reglementare. Informarea și participarea cetățenilor în cadrul acestui proces este o condiție pentru asigurarea unui cadru de reglementare adecvat.

Proportionalitate — constă în adaptarea tipurilor de inițiative de reglementare la problemele de politici publice identificate.

Fundamentarea impactului reglementărilor — acest principiu se referă la necesitatea derulării unor analize anterioare adoptării unor inițiative care furnizează date despre posibilele consecințe socioeconomice sau de mediu ale acestora. Acest principiu, specific funcționării unei administrații publice într-un stat democratic, este corelat cu cel de asigurare a derulării consultărilor publice. Identificarea impactului reglementărilor nu este, conform acestui principiu, un demers procedural/administrativ atașat procesului de adoptare a inițiativelor, ci expresia asigurării transparenței în administrația publică.

Derularea corespunzătoare a procesului de consultare — procesul de consultare trebuie să fie unul proactiv din partea instituțiilor administrației publice cu drept de inițiere de reglementări în diverse domenii de politici publice. Procesul de consultare trebuie să se deruleze pe întreg parcursul inițierii, implementării, monitorizării și evaluării reglementărilor.

Simplificarea legislației — menținerea unui corp legislativ simplu și ușor de înțeles contribuie la creșterea eficienței și eficacității implementării politicilor publice care fac obiectul reglementărilor.

IV. Obiectivele strategiei

Comparativ cu Strategia 2008—2013, actuala strategie își propune un set de obiective a căror arie de intervenție este mai restrânsă. Această abordare pornește de la premisa că modificările de anvergură celor propuse în vechea strategie au constituit și unul dintre motivele realizării lor parțiale. Obiective mai puțin ambițioase, dar realizabile, dar fiind și reperul de timp generos, ar putea în noua strategie să aibă mai multe șanse de a fi atinse. Aceste obiective se concentrează în special pe îmbunătățirea principalului instrument de implementare a politicilor publice în România: actele normative, respectiv pe creșterea capacității în vederea asigurării unei calități ridicate a acestora.

Obiectivul general:

Îmbunătățirea calității instrumentelor de implementare a politicilor publice reprezentate de reglementări (acte normative, proceduri etc.), precum și a procesului de inițiere, adoptare, implementare și evaluare a acestora

Obiective specifice:

1. Simplificarea fondului activ al legislației
2. Creșterea calității fluxului reglementărilor
3. Dezvoltarea capacității administrative pentru implementarea politicilor privind mai buna reglementare

V. Direcții de acțiune

V.1. Simplificarea fondului activ al legislației

Această direcție de acțiune s-a format prin comasarea, față de strategia anterioară, a următorilor piloni: simplificarea legislației, măsurarea costurilor administrative, simplificarea procedurilor, îmbunătățirea documentelor de poziție privind legislația europeană. Pentru această nouă direcție de acțiune sunt propuse următoarele activități indicative:

V.1.1. Sistematizarea și unificarea legislației

Activitățile corespunzătoare acestei direcții de acțiune se referă la fondul activ al legislației¹⁰. Această direcție de acțiune urmează a se desfășura conform următoarelor etape:

- etapa I: Inventarierea și analiza stocului legislativ existent
- etapa a II-a: Propunerea celor mai potrivite metode de simplificare a legislației, pe baza criteriilor de prioritizare stabilite
- etapa a III-a: Implementarea efectivă a măsurilor de simplificare a legislației. În cadrul acestei etape vor putea fi utilizate următoarele tipuri de acțiuni:
 - utilizarea instituției republicării;
 - înlăturarea paralelismelor în reglementare, fie prin abrogare, fie prin concentrarea materiei în reglementări unice;
 - dezvoltarea unor proiecte de codificare a legislației pentru principalele corpuri de legislație — codificare-pilot a unor corpuri de legislație semnificativă (transporturi, sănătate, prevederi fiscale, muncă; în paralel, recurgerea la tehnologia informației pentru asigurarea accesului publicului la reglementări prin publicarea pe pagina de web a instituțiilor direct implicate a formei consolidate, actualizată permanent, a unui act normativ frecvent aplicat și al cărui impact economic este considerabil).

În vederea realizării acestui pachet de activități va fi creat un grup de experți format din reprezentanți ai Cancelariei Primului-Ministru, SGG, Secretariatului General al Camerei Deputaților, Secretariatului General al Senatului, MJ, CL și, în funcție de domeniu, de reprezentanți ai ministerelor de resort care să inventarieze și să analizeze stocul legislativ existent (etapa I) și să propună cea mai potrivită metodă de simplificare a legislației (etapa a II-a). Acest grup de lucru va fi coordonat de CG, în colaborare cu MJ, CL, precum și cu Secretariatul General al Camerei Deputaților. Vor fi avute în vedere criteriile de prioritizare a actelor normative asupra cărora urmează a se interveni. Un prim set de criterii care pot fi dezvoltate în funcție de specificul domeniului cuprinde:

- frecvența aplicării;
- impactul economic;
- influența socială;
- tipul de act normativ (primar, secundar, terțiar);
- numărul de modificări aduse actului normativ;
- actele normative care au generat interpretări diferite sau față de care au fost semnalate dificultăți în aplicare;
- rezultatele cercetării privind măsurarea costurilor administrative — selectarea acelor segmente de legislație care generează cele mai mari costuri pentru mediul de afaceri;
 - includerea propunerilor de simplificare a legislației în Planul Anual de Lucru al Guvernului (PALG), în aplicarea viitoare Strategii privind asanarea cadrului legislativ, pentru a întâri acțiunea de simplificare a legislației.

V.1.2. Reducerea birocrăției pentru mediul de afaceri

Activitățile grupate sub acest titlu vizează reglementările care afectează în mod special mediul de afaceri prin nivelul de birocrăție pe care îl generează. O parte dintre aceste activități au fost deja inițiate în strategia anterioară și urmează a fi finalizate în perioada următoare. Unul dintre principalele rezultate ale

¹⁰ Parte din acțiunile propuse în cadrul acestei secțiuni au fost preluate din Memorandumul privind „Adoptarea măsurilor necesare asigurării unui cadru normativ care să răspundă exigențelor referitoare la accesibilitatea și previzibilitatea normei de drept” (2012) inițiat de Ministerul Justiției. Acest memorandum a propus și inițierea unei strategii privind asanarea legislației.

strategiei anterioare este reprezentat de inițierea, respectiv derularea parțială a procesului de măsurare a costurilor administrative și reducerea a poverii administrative, folosind SCM. Acest demers de amploare, chiar dacă se fundamentează pe culegerea de date prin intermediul interviurilor și analizei legislației din punctul de vedere al activităților administrative pe care le generează, nu permite o intervenție foarte rapidă și punctuală de simplificare în urma identificării nevoilor de reducere a birocrăției. În perioada următoare se impune și utilizarea unor metode alternative de reducere a birocrăției care să pornească de la observația directă și punctuală a activității companiilor private în relație cu autoritățile statului. Aplicarea unor metode care să permită identificarea acestor nevoi, chiar dacă nu cunoaște amploarea unei măsurători de tip SCM, va putea conduce la rezultate relevante, ușor măsurabile. Aceste metode permit observarea directă a costurilor generate de reglementări (*burden hunting*), aplică variante de eliminare a legislației redundante, inutile și costisitoare (ghilovina™ reglementărilor), respectiv permit o mai bună comunicare între autorități și companiile private (introducerea sistemelor IT și a ghișeului unic). Rezultatele obținute ca urmare a aplicării acestor metode vor completa rezultatele obținute ca urmare a proiectelor deja desfășurate care aplică măsurarea costurilor administrative, precum și de identificare a măsurilor de simplificare corespunzătoare. Acțiunile cuprinse în această direcție sunt următoarele:

a1) Simplificarea sarcinilor administrative prin:

- continuarea procesului de reducere a sarcinilor administrative prin simplificarea legislației aferente ultimelor cinci domenii a căror măsurare s-a finalizat în 2014: muncă (forță de muncă, legislația muncii, pensii și asigurări sociale, securitate și sănătate în muncă), sănătate (farma, autorizare și inspecție sanitară), educație, mediu (schimbări climatice, silvicultură) și justiție (registru comerțului, profesii liberale).

Totalul sarcinilor administrative aferente legislației în vigoare în anul 2012 este de aproximativ 3 miliarde euro (circa 2,2% din PIB), iar principalele domenii generatoare de birocrăție sunt munca, sănătatea, agricultura, mediul, finanțele și registrul comerțului; domeniile și subdomeniile legislative care au fost scanate până în 2013 inclusiv și pentru care există valori explicite ale sarcinilor administrative (global și la nivel de obligație de informare) sunt următoarele:

- comunicații (telecom, servicii poștale, date cu caracter personal, comerț electronic, arhivare electronică etc.); valoare totală: 6,0 mil. euro;

- economie, comerț și mediu de afaceri (ISCIR, metrologie, mărci și brevete, cooperare economică și reglementare în domeniul energiei); valoare totală: 51,4 milioane euro;

- dezvoltare regională și turism (construcții, cadastru, turism și urbanism); valoare totală: 69,6 milioane euro;

- administrație și afaceri interne (situații de urgență, poliție, înmatriculări vehicule etc.); valoare totală: 27,7 milioane euro;

- transporturi (rutier, feroviar, naval și aerian); valoare totală: 6,8 milioane euro;

- finanțe publice (taxe și impozite, proceduri fiscale, raportare financiară etc.); valoare totală: 113,4 milioane euro;

- agricultura (zootehnie, sector vegetal, protecția plantelor, industria alimentară, sanitar-veterinar etc.); valoare totală: 239,8 milioane euro;

- de asemenea, în perioada 2015—2016, în conformitate cu angajamentele din cadrul Memorandumului de înțelegere între Uniunea Europeană și România, prioritățile de simplificare se vor concentra pe aspecte iritante pentru sectorul privat din următoarele domenii: administrare fiscală, proceduri cu privire la înregistrarea proprietăților și la autorizațiile de construcție, restructurarea ghișeului unic și a punctului unic de contact într-o platformă electronică interconectată și complet operațională.

Simplificările se vor realiza prin implicarea directă a următoarelor instituții: MFP (ANAF), ME (DIMMMAT), MDRAP, ANCPI, MADR, MSI, AADR, MJ, MAE;

- ca activitate continuă, se vor realiza planuri anuale de simplificare, care vor cuprinde toate domeniile de reglementare.

a2) Introducerea de metodologii mai flexibile de măsurare și reducere a birocrăției prin:

- dezvoltarea de noi metodologii/instrumente de măsurare și reducere a birocrăției în cadrul unor proiecte-pilot dedicate instrumentelor alternative de simplificare a legislației:

- inițierea unui demers de aplicare a unei metode de tip *burden hunting* („identificarea poverilor administrative”) pentru identificarea acelor reglementări care afectează cel mai mult dezvoltarea companiilor private — dezvoltarea unui proiect de tip *burden hunting* în coordonarea Centrului Guvernului în colaborare cu alte ministere (Ministerul Finanțelor Publice, Ministerul Economiei etc.). Aplicarea acestei metode vine în continuarea procesului de măsurare a costurilor administrative, precum și a celui de reducere a acestora. Abordarea va fi una care pornește însă de la analiza punctuală a costurilor suportate de una sau mai multe companii care fac obiectul unei analize punctuale. Această acțiune va fi gestionată la nivelul Centrului Guvernului în colaborare cu alte ministere și poate face obiectul unor proiecte distincte, similare celor derulate deja în cadrul Centrului Guvernului care au aplicat modelul costului standard;

- un demers similar va fi inițiat și în privința aplicării ghillotinei™ reglementărilor. Alături de metoda precedentă, această inițiativă are scopul de a completa și asigura o rafinare a rezultatelor obținute în urma măsurării pe baza modelului costului standard;

- măsurarea și reducerea costurilor de conformare; acest demers este, de asemenea, o continuare a celui care a vizat măsurarea costurilor administrative și va fi derulat sub coordonarea Centrului Guvernului (SGG/CPM).

a3) Digitalizarea procedurilor administrative prin:

- implementarea unor soluții IT pentru simplificarea unor proceduri orizontale, transsectoriale pentru mediul de afaceri (pe modelul ghișeului unic); se va avea în vedere corelarea referințelor pentru implementarea unor soluții IT pentru mediul de afaceri cu prevederile Strategiei Naționale privind Agenda Digitală pentru România (în special cap. 3.1) — simplificarea unor proceduri orizontale, transsectoriale pentru mediul de afaceri (pe modelul ghișeului unic). Această acțiune constă în corelarea nevoilor de simplificare constatate în urma aplicării diferitelor metode de identificare a costurilor administrative cu măsurile de informatizare a regimului de comunicare între mediul de afaceri și autoritățile publice.

În mod concret, prioritatea referitoare la necesitatea extinderii gradului de comunicare electronică între mediul de afaceri/cetățeni și instituțiile/autoritățile publice se va reflecta și printr-o serie de proiecte lansate în cadrul viitoarelor programe operaționale prin care se vor institui mecanisme de coordonare și simplificare la nivelul administrației publice centrale care să permită operatorilor economici dezvoltarea unor proceduri electronice care să vizeze depunerea dosarelor de autorizare, raportarea și plata on-line, în relația dintre operatorii economici și instituțiile publice.

a4) Continuarea măsurătorilor prin utilizarea SCM și actualizarea măsurătorii globale (uptaded baseline measurement), prin:

- definitivarea măsurătorii globale inițiate prin strategia pentru o reglementare mai bună 2007—2013, prin măsurarea costurilor administrative generate mediului de afaceri de către o parte din autoritățile aflate în subordinea sau sub coordonarea Centrului Guvernului și a Parlamentului, care nu au fost cuprinse în măsurătorile anterioare, și actualizarea măsurătorii globale (uptaded baseline measurement).

a5) Reducerea/eliminarea punctuală de proceduri administrative de tipul celor cuantificate de către Banca Mondială (raportul Doing Business), OECD și alte instituții similare:

- inițierea unor proiecte de reducere a birocrăției prin aplicarea unor măsuri punctuale de simplificare a unor proceduri administrative — una dintre principalele surse de informare privind nivelul birocrăției la nivelul administrației publice este oferită de raportul Doing Business al Băncii Mondiale. Acest raport, prin indicatorii pe care îi monitorizează, oferă o imagine a cadrului de reglementare în care se desfășoară activitatea companiilor private la nivelul unui stat. Datele prezentate în acest raport reprezintă un barometru ale cărui valori sunt luate în considerare de companiile private în strategiile de dezvoltare a afacerilor. Această activitate din cadrul strategiei, pe lângă celelalte activități de reducere a costurilor administrative, propune simplificarea punctuală a unora dintre procedurile semnalate în raportul Doing Business care contribuie la scăderea ratingului de țară în ceea ce privește atractivitatea mediului de afaceri românesc. În acest sens, această strategie și-a propus îmbunătățirea valorii unor indicatori punctuali dintre cei folosiți în raportul Doing Business în vederea îmbunătățirii ratingului de țară stabilit în cadrul acestui raport. Cu titlu exemplificativ, o detaliere a țintelor propuse este prezentată la finalul acestei strategii. Pentru realizarea acestei activități vor fi implicate acele autorități de reglementare, precum și ministere care au competențe în domeniile de reglementare semnalate.

V.2. Creșterea calității fluxului reglementărilor

Această direcție de acțiune vizează măsuri referitoare la fundamentarea actelor normative, calitatea procesului de consultare, dar și implementarea legislației comunitare și dezvoltarea capacității administrative pentru realizarea activităților corespunzătoare.

V.2.1. Fundamentarea actelor normative

- Elaborarea studiilor de impact extinse (*full RIA*) — (utilizarea Programului anual de lucru al Guvernului ca instrument de monitorizare a realizării studiilor de impact pentru reglementări) — una dintre activitățile propuse în strategia din perioada anterioară s-a referit la introducerea analizei de impact pentru reglementări. Pe parcursul implementării acesteia au fost elaborate manuale de elaborare a analizei de impact în diferite domenii. Experiența elaborării acestor tipuri de analize indică necesitatea introducerii unor analize extinse pe teme de politici publice punctuale, dar relevante ca impact. În perioada vizată de Strategia 2014—2020 se impune inițierea elaborării unor studii de impact extinse. Această activitate va fi gestionată de CG pe baza cadrului instituțional existent.

- Introducerea măsurării ex-ante a costurilor administrative în evaluările ex-ante ale reglementărilor — exercițiul măsurării costurilor administrative derulat în etapa corespunzătoare Strategiei 2008—2013 va fi continuat în perioada de implementare a prezentei strategii cu introducerea obligativității măsurării ex-ante a costurilor administrative pentru noile reglementări. Această activitate va fi gestionată de Departamentul pentru Întreprinderi Mici și Mijlocii, Mediul de Afaceri și Turism în colaborare cu CG (operaționalizarea testului pentru IMM).

- Elaborarea unui ghid practic de aplicare a normelor de tehnică legislativă, util și pentru standardizarea formulărilor utilizate de instituțiile care emit avize sau care prelucrează textele finale, strict din punctul de vedere al normelor de tehnică legislativă (CL, MJ, CG, Secretariatul General al Camerei Deputaților, Secretariatul General al Senatului).

V.2.2. Transparența și calitatea procesului de consultare

- Îmbunătățirea procesului de consultare — încurajarea implicării societății civile (ONG-uri, diferite părți interesate etc.) încă din fazele incipiente de elaborare a propunerilor de acte normative și naționale și ale Uniunii Europene, respectiv a analizelor de impact corespunzătoare; elaborarea unui buletin guvernamental periodic (lunar) cu cele mai importante propuneri anunțate în ședințele pregătitoare; realizarea de grupuri de lucru acolo unde este necesar.

- Dezvoltarea unei baze de date cu părțile interesate relevante pentru diferite domenii de intervenție ale Guvernului — colaborarea cu ministerele; solicitarea punctelor de vedere ale institutelor de cercetare, ONG-uri etc. în ceea ce privește conținutul studiilor de impact.

V.2.3. Implementarea legislației europene

- Continuarea perfecționării mecanismului de transpunere a directivelor europene prin aplicarea programului pentru transpunerea și notificarea directivelor, monitorizarea permanentă a procesului de transpunere (proceduri lansate de Comisie pentru netranspunere, toate directivele pentru care termenele de transpunere au expirat deja, directivele cu o transpunere cu termen în următoarele șase luni și, dacă este cazul, directivele care nu au fost încă atribuite la o instituție) și creșterea gradului de conștientizare în rândul instituțiilor responsabile, în scopul menținerii deficitului de transpunere a directivelor între 0,5% și 1%

- Asigurarea aplicării directe a regulamentelor europene, însoțită de activități de informare și comunicare publică privind aceste reglementări, dezvoltarea unui mecanism de consultare și de diseminare a lor către cetățeni și companii

- Continuarea activităților de prevenire și soluționare a problemelor legate de aplicarea dreptului european și îmbunătățirea mecanismelor de coordonare interinstituțională, de monitorizare și evaluare

- Dezvoltarea Centrului SOLVIT România din perspectiva noului rol conferit de CE, acela de instrument de orientare a politicilor la nivelul UE în domeniul Pieței unice și la nivelul statelor membre, dezvoltarea Rețelei naționale a punctelor de contact pentru gestionarea cazurilor SOLVIT și asigurarea serviciilor de asistență pentru cetățeni și companii pe baza unei colaborări constante cu autoritățile naționale de resort (EU Pilot).

V.3. Dezvoltarea capacității administrative pentru implementarea politicilor privind mai buna reglementare

Această direcție de acțiune se referă la cadrul de implementare a strategiei și are rol de suport pentru derularea celorlalte activități propuse.

V.3.1. Cadrul instituțional

- Adoptarea (prin hotărâre a Guvernului) unui set de reglementări privind structura și cadrul de utilizare a documentelor de politici publice și evaluarea impactului proiectelor de acte normative — această activitate constă în sistematizarea legislației referitoare la utilizarea documentelor de politici publice, respectiv la cadrul instituțional de elaborare a lor. În cadrul acestei activități vor fi definite raportul dintre diferitele instrumente de implementare a politicilor publice în administrația centrală, precum și a fluxului acestor documente în circuitul administrativ al administrației centrale. Necesitatea acestui demers de clarificare este determinată de nevoia de a oferi o imagine clară a parcursului administrativ al procesului politicilor publice de la definirea obiectivelor (la nivel strategic) până la implementarea și evaluarea lor, respectiv a cadrului instituțional care îl susține.

• Dezvoltarea unui parcurs în două faze a implementării practicii elaborării studiilor de impact extinse (*full RIA*) la nivelul administrației publice centrale:

— Faza 1 — pilot (CG „*as fast-tracker*”):

• urmărirea anumitor inițiative (propunere de acte normative sau alte documente care cuprind studii de impact) din PALG pe parcursul derulării procesului de realizare a studiilor de impact extinse (*full RIA*) (colaborare CG — ministere de linie pentru derularea cercetării, a etapei de consultare);

• dezvoltarea unui cadru de comunicare de tip *policy alert* — [bază de date părți interesate (vezi pct. V.2.2) pe domenii de intervenție guvernamentală, întâlniri periodice, consultări privind conținutul studiilor de impact];

• organizarea de sesiuni de pregătire „*on the job*” („la locul de muncă”) cu membrii UPP-urilor din ministere cu privire la derularea procesului de elaborare a studiilor de impact;

• identificarea și adoptarea etapelor de realizare a studiilor de impact pentru reglementări sau alte documente de politici publice (format pentru studii de impact, informații necesare, tipuri de indicatori pe domenii, format pentru raportare monitorizare către CG) — aceste aspecte urmează a fi clarificate în cadrul activității de sistematizare a legislației referitoare la formularea politicilor publice, respectiv a realizării analizelor de impact.

— Faza 2 — extindere (CG „*as gatekeeper*”):

• extinderea prin dezvoltarea și verificarea funcționării unui sistem de elaborare (ministere) și verificare (CG) a studiilor de impact pentru reglementări sau alte documente de politici publice — această activitate urmează a fi cuprinsă în procesul de sistematizare a legislației referitoare la formularea politicilor publice și realizare a analizelor de impact pentru reglementări;

• adoptarea formatului standard pentru studiile de impact extinse (cele rezultate din studiile-pilot și testate în etapa ulterioară).

V.3.2. Specializarea resurselor umane în elaborarea studiilor de impact

• Specializarea pe domenii de politici publice la nivelul CG — cursuri specializate pe domenii de intervenție guvernamentală — tipuri de analize utilizate în studiile de impact pe domenii — mediu, sănătate, educație, economie, muncă și protecție socială (în special pentru faza 2)

• Specializarea resurselor umane pentru derularea analizei de impact pe diferite domenii (pachet de cursuri pentru analize de impact pe domenii specifice) cu participarea membrilor UPP sau a departamentelor de specialitate din cadrul ministerelor, precum și persoanele specializate din cadrul CPM.

VI. Rezultatele acțiunilor și indicatori

Activități	Indicatori	Descrierea indicatorilor și justificare	Instituția responsabilă	Modalitatea de colectare a datelor
I. Simplificarea fondului activ al legislației				
I.1. Sistematizarea și unificarea legislației	Indicatori de monitorizare Etapa I: Nr. de acte normative inventariate Etapa a II-a: Nr. de acte normative asupra cărora urmează a se interveni Indicatori de evaluare Etapa a III-a: — nr. de acte normative republicate; — nr. de acte abrogate/concentrate în reglementări unice; — nr. de coduri/codexuri adoptate și publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I; — nr. de reglementări — în formă consolidată și actualizată permanent prin publicarea acestora pe pagina de web a instituțiilor.	Pentru activitatea de sistematizare și unificare a legislației indicatorii de monitorizare se referă la rezultatele activităților intermediare derulate în etapa I, respectiv etapa a II-a. Acestea se referă la identificarea actelor normative care urmează a fi obiect al sistematizării. În acest demers urmează a fi implicate toate ministerele. În etapa a III-a vor fi obținute principalele rezultate ale acestei activități care constau în adoptarea și publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, a codurilor și a codexurilor, precum și a actelor normative în formă consolidată.	Etapa I și etapa a II-a: grup de experți format din reprezentanți (departamentele juridice) ai Cancelariei Primului-Ministru (CPM), SGG, Secretariatului General al Camerei Deputaților, Secretariatului General al Senatului, CL și, în funcție de domeniu, de reprezentanți ai ministerelor de resort Etapa a III-a: CPM, SGG, ministerele de profil, cu asistență de specialitate a CL	Rapoarte de monitorizare realizate de instituțiile responsabile — centralizarea rapoartelor urmează a fi realizată de CG (în colaborare cu ministerele).
	Propuneri de sistematizare/unificare a legislației propuse în PALG/simplificare realizată — propuneri adoptate	Din punct de vedere formal, propunerile privind adoptarea actelor normative consolidate a codurilor sau a codexurilor vor fi introduse inițial în PALG. Adoptarea lor ulterioară și publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, vor marca finalizarea acestei activități.	CG	Rapoarte de monitorizare realizate de CG

Activități	Indicatori	Descrierea indicatorilor și justificare	Instituția responsabilă	Modalitatea de colectare a datelor
I.2. Reducerea birocrăției pentru mediul de afaceri	Planuri de reducere propuse în PALG și adoptate — adoptarea măsurilor de simplificare rezultată în urma aplicării metodei „burden hunting” („identificarea poverilor administrative”)	Acesta este un indicator de rezultat care se referă atât la activitatea de derulare a exercițiului de măsurare a costurilor administrative inițiat în perioada anterioară, la activitatea viitoare de măsurare și reducere a costurilor de conformare, cât și la adoptarea propriu-zisă a măsurilor de simplificare. În plus față de perioada anterioară, în această strategie a fost propusă și o altă activitate care presupune aplicarea unei metode specifice de măsurarea a costurilor — „burden hunting” („identificarea poverilor administrative”). Pentru realizarea acestei activități poate fi luată în considerare și o serie de indicatori adiacenți, intermediari: inițierea proiectului de finanțare pentru aplicarea metodei „burden hunting”, numărul de companii-pilot pentru care se aplică această metodă etc. Pentru simplificare s-au luat în considerare doar acei indicatori care au impact asupra obiectivului care corespunde acestei activități.	Ministere/Comisia Națională de Prognoză (CNP)/CG.	Raport de monitorizare realizat de CG
	Mecanism funcțional — soluții IT identificate și implementate (proiect demarat și finalizat)	Acesta este un indicator de rezultat care nu oferă însă informații despre eficiența lui. Este posibil ca în anumite situații numai implementarea sistemului să nu fie suficientă pentru evaluarea impactului acestei măsuri. Pentru a evalua impactul este necesar a deține date despre gradul de utilizare a lui.	Ministere/CG	Raport de monitorizare realizat de CG pe baza raportărilor realizate la nivelul ministerelor
	Număr de proceduri eliminate/număr de zile de parcurgere a procedurilor reduse (conform țintelor propuse la finalul strategiei)	Sunt prezentate țintele pentru o serie (selecție) de indicatori utilizați în raportul Doing Business al Băncii Mondiale care urmează a fi urmăriți în evaluarea impactului politicilor privind mai buna reglementare.	CG/ministere de linie responsabile	Raport de monitorizare realizat de CG pe baza raportărilor realizate la nivelul ministerelor
	Număr de proceduri simplificate	Acesta este un indicator de rezultat care, chiar dacă nu oferă informații despre impactul simplificării procedurilor, reprezintă un element important în evaluarea succesului acțiunilor propuse	Ministere-pilot/CG	Raport de monitorizare realizat de CG pe baza raportărilor realizate la nivelul ministerelor
II. Creșterea calității fluxului de reglementări				
II.1. Fundamentarea actelor normative	Metodologie adoptată	Indicatorii folosiți în evaluarea acestei activități sunt preponderent cantitativi. Cu toate acestea existența metodelor pentru analiza de impact (cele care nu au fost încă elaborate) reprezintă un pas important pentru asigurarea instrumentelor necesare propagării la nivelul ministerelor a utilizării RIA în fundamentarea inițiativelor de reglementări.	CG	Raport de monitorizare realizat de CG

Activități	Indicatori	Descrierea indicatorilor și justificare	Instituția responsabilă	Modalitatea de colectare a datelor
	Număr de analize/studii de impact realizate	Se referă la analizele extinse realizate pentru fundamentarea inițiativelor de reglementări.	Ministere inițiatore/CG	Raport de monitorizare realizat de CG pe baza raportărilor realizate la nivelul ministerelor
	• Ghid elaborat	Aceștia sunt indicatori de rezultat. Impactul acestor măsuri sunt reprezentate de identificarea în rapoartele de monitorizare a unei creșteri a calității reglementărilor.	CPM (integrator), SGG, Secretariatul General al Camerei Deputaților, Secretariatul General al Senatului, MJ, CL	Raport de monitorizare realizat de CG
II.2. Transparență și calitatea procesului de consultare	Număr de buletine informative editate (buletine care conțin analize de impact înainte de adoptarea reglementărilor)	Indicatorii corespunzători acestei direcții de acțiune sunt importanți pentru identificarea frecvenței practicilor referitoare la asigurarea accesului la propunerile de reglementări înainte de adoptare.	CG	Raport de monitorizare realizat de CG
	Număr de studii de impact publicate înainte de adoptare/număr de observații formulate de beneficiari (o țintă propusă de 10 analize pe an)	Acest indicator subliniază importanța publicării studiilor de impact înainte de adoptarea reglementărilor care să permită formularea unor poziții informate din partea părților interesate. Deși este un indicator de rezultat, permite totuși identificarea frecvenței publicării studiilor de impact, crescând în acest mod importanța realizării acestora în procesul de formulare a politicilor publice.	CG	Raport de monitorizare realizat de CG pe baza raportărilor realizate la nivelul ministerelor
	Număr de consultări realizate pe parcursul elaborării analizelor de impact	Acest indicator nu este suficient pentru asigurarea unei calități crescute a procesului de consultare, cu toate acestea oferă date utile cu privire la frecvența derulării consultării înainte de adoptarea reglementărilor, respectiv în etapa preliminară de identificare a soluțiilor.	CG	Raport de monitorizare realizat de CG pe baza raportărilor realizate la nivelul ministerelor
	Bază de date realizată/număr de studii de impact cuprinse în baza de date	Realizarea bazei de date cu studiile de impact reprezintă un pas important pentru a asigura un instrument de fundamentare pentru inițiative viitoare.	CG	Raport de monitorizare realizat de CG
II.3. Implementarea legislației europene	Menținerea deficitului de transpunere a directivelor între 0,5% și 1%	•	Ministerul Afacerilor Externe (MAE)	Raport de monitorizare realizat de MAE (centralizat CG)
	• Mecanism de comunicare publică implementat • Activități de informare realizate	•	MAE	Raport de monitorizare realizat de MAE (centralizat CG)
III. Dezvoltarea capacității administrative pentru implementarea politicilor privind mai buna reglementare				
III.1. Cadru instituțional	Hotărâre de Guvern adoptată și publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I/ (indicatori de rezultat stabiliți pentru implementarea hotărârii de Guvern)	Acesta este un indicator de rezultat care, la fel ca și în cazul altor indicatori propuși pentru evaluarea obiectivelor acestei strategii, nu oferă informații cu privire la impactul acestor măsuri. În evaluare este necesar a lua în considerare și gradul de respectare a procedurilor.	CG	Raport de monitorizare realizat de CG
	Format standard adoptat	idem	CG	Raport de monitorizare realizat de CG

Activități	Indicatori	Descrierea indicatorilor și justificare	Instituția responsabilă	Modalitatea de colectare a datelor
III.2 Specializarea resurselor umane în elaborarea studiilor de impact	<ul style="list-style-type: none"> Număr de persoane specializate pe domenii de politici publice la nivelul CG 	•	CG	Raport de monitorizare realizat de CG
	<ul style="list-style-type: none"> Număr de cursuri „on the job” („la locul de muncă”) desfășurate în ministere la nivelul direcțiilor de specialitate și a UPP-urilor Număr de persoane pregătite 	Aceștia sunt indicatori de rezultat și se referă la activitatea de pregătire activă, la locul de muncă a celor implicați în elaborarea sau gestionarea realizării studiilor de impact la nivelul ministerelor, DR și CG. Cursurile „la locul de muncă” presupun o cunoaștere prealabilă a aspectelor teoretice cu privire la elaborarea acestor studii, scopul lor fiind de a detalia aspectele practice corespunzătoare realizării lor.	Ministere/CG	Raport de monitorizare realizat de CG pe baza raportărilor realizate la nivelul ministerelor

VII. Implicații pentru buget

Principala sursă de finanțare a strategiei poate fi reprezentată de fondurile structurale, respectiv bugetele proprii ale ministerelor, precum și cel al SGG. În momentul elaborării acestei strategii nu era finalizat conținutul programelor operaționale pentru perioada de programare 2014—2020¹¹. Cu toate acestea, Acordul de parteneriat propus de România pentru perioada de programare 2014—2020 aprobat de CE la această dată identifică o serie de acțiuni corespunzătoare obiectivului tematic 11 „Creșterea capacității instituționale a autorităților publice și a părților interesate și o administrație publică eficientă” care pot fi asociate politicilor privind mai buna reglementare. Printre tipurile de acțiuni corespunzătoare acestui obiectiv

tematic în care pot fi inițiate proiecte legate de mai buna reglementare pot fi semnalate: îmbunătățirea normelor de etică, transparență și integritate a luării deciziilor și a cheltuielilor bugetare; satisfacție publică sporită în ceea ce privește îmbunătățirea administrației publice și a serviciilor publice; îmbunătățirea satisfacției întreprinderilor față de proporționalitatea sarcinii și reglementărilor administrative.

În acest sens se estimează alocări pe axele de finanțare ale POCA adresate direcțiilor de acțiune subscrise Strategiei pentru o reglementare inteligentă 2014—2020 în valoare de 144 milioane lei, din care valoarea cofinanțării de la bugetul de stat este de 21,6 milioane lei.

VIII. Implicații juridice și cadrul instituțional

O buna parte din măsurile propuse necesită modificări legislative sau ale cadrului instituțional. Principalele implicații juridice sunt reprezentate de implementarea soluțiilor de simplificare a fondului activ al legislației prin diferite hotărâri ale guvernului. O categorie aparte este reprezentată de măsurile de modificare a cadrului instituțional prin constituirea grupului de experți pentru sistematizarea legislației.

Direcțiile de acțiune	Implicațiile juridice și modificarea cadrului instituțional
I. Simplificarea fondului activ al legislației	
I.1. Sistematizarea și unificarea legislației	— Constituie grup de experți (regulamente de funcționare a grupului, programul întâlnirilor, stabilirea secretariatului tehnic) — Coduri realizate, adoptate și publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I (abrogare acte normative, sistematizare adoptată etc.)
I.2. Reducerea birocrăției pentru mediul de afaceri și cetățeni	— Proceduri eliminate (adoptarea și publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, de hotărâri) — Proceduri privind depunerea on-line a documentațiilor necesare obținerii de autorizații, avize, certificate, acreditări etc. — Proceduri de raportare on-line către/dinspre autorități de reglementare/instituții publice responsabile — Proceduri privind plata on-line a taxelor/tarifelor către autorități de reglementare/instituții publice responsabile
II. Creșterea calității fluxului reglementărilor	
II.1. Fundamentarea actelor normative	• Metodologii adoptate (RIA) • Soluții de simplificare adoptate
II.2. Transparență și calitatea procesului de consultare	•
II.3. Implementarea legislației europene	•
III. Dezvoltarea capacității administrative pentru implementarea politicilor privind mai buna reglementare	
III.1. Cadrul instituțional	— Hotărâre a Guvernului adoptată și publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I (de sistematizare a reglementărilor din domeniul formulării politicilor publice)
III.2. Specializarea resurselor umane în elaborarea studiilor de impact	•

¹¹ Cu excepția Programului operațional Capacitate administrativă (POCA) care se afla în faza de consultare.

IX. Proceduri de monitorizare și evaluare

Strategia privind mai buna reglementare 2014—2020 va fi adoptată prin hotărâre a de Guvernului. CG este coordonatorul și integratorul strategiei. Fiecare minister își va asuma țintele cu acordul CG în cadrul etapei de consultare. Ministerele implicate vor implementa activitățile atribuite. CG va monitoriza implementarea strategiei prin intermediul unor rapoarte de monitorizare realizate la interval de 6 luni. Rapoartele de monitorizare vor avea un format standard stabilit de CG pentru fiecare minister responsabil, în funcție de tipul de activități asumate.

Pentru direcția 1 de activități:

I. Simplificarea fondului activ al legislației

Constituirea grupului de lucru pentru identificarea actelor normative care vor fi supuse simplificării, respectiv pentru identificarea măsurilor de atingere a țintelor propuse conform indicatorilor „doing business”.

Componența grupului: câte doi reprezentanți la nivel de experți din cadrul CG (CPM și SGG), ministere de linie, CL, reprezentanți din cadrul Secretariatului General al Senatului și Secretariatului General al Camerei Deputaților

Grupul de experți se va întâlni periodic la inițiativa CG și cu suportul tehnic oferit de CL și ministerele de resort. Întâlnirile au ca obiect identificarea legislației care urmează să facă obiectul

sistemizării, respectiv domeniile în care au fost fixate ținte pentru indicatorii doing business. În prima ședință a grupului constituit vor fi stabilite programul întâlnirilor, precum și termenele pentru realizarea sistemizărilor (întâlnirile vor avea loc cel puțin o dată pe lună). Rezultatele derulării activităților grupului de lucru vor fi trimise spre adoptare în ședința de Guvern prin grija SGG. Propunerile de sistemizare vor avea statut prioritar în cadrul ședințelor de Guvern. Rapoartele întâlnirilor vor fi realizate de reprezentanții CG. În cadrul acestor rapoarte vor fi menționate stadiile îndeplinirii activităților (realizarea sistemizării, adoptare/neadoptare în ședința de Guvern) și vor fi incluse în rapoartele periodice de monitorizare a strategiei.

II. Creșterea calității fluxului reglementărilor

În această categorie de activități principalul responsabil pentru derularea activităților de monitorizare a stadiului îndeplinirii activităților revine CG, respectiv MAE. Acesta va elabora periodic (trimestrial) rapoarte cu privire la gradul de îndeplinire a activităților.

III. Dezvoltarea capacității administrative pentru implementarea politicilor privind mai buna reglementare

Aceste activități vor fi monitorizate de CG în colaborare cu ministerele de linie (pe baza rapoartelor de monitorizare semestriale).

X. Plan de acțiuni

Activități	Conținut	Indicatori (de rezultat/de impact)	Instituția responsabilă	Termene
I. Simplificarea fondului activ al legislației				
I.1. Sistemizarea și unificarea legislației	<p>Etapa I: Inventarierea și analiza stocului legislativ existent</p> <p>Etapa a II-a: Propunerea celor mai potrivite metode de simplificare a legislației, pe baza criteriilor de prioritizare stabilite</p> <p>Etapa a III-a: Implementarea efectivă a măsurilor de simplificare a legislației</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Număr de coduri realizate (număr de acte normative analizate, număr de acte normative sistematizate/unificate) • Planuri de acțiuni cu termene de realizare/măsuri de asanare implementate <p>Etapa I: Număr de acte normative inventariate</p> <p>Etapa a II-a: Număr de acte normative asupra cărora urmează a se interveni</p> <p>Etapa a III-a:</p> <ul style="list-style-type: none"> — nr. de acte normative republicate; — nr. de acte abrogate/concentrate în reglementări unice; — nr. de coduri/codexuri adoptate și publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I; — nr. de reglementări (în formă consolidată și actualizată permanent) prin publicarea acestora pe pagina de web a instituțiilor. 	<p>Etapa I și etapa a II-a: grup de experți format din reprezentanți (departamentele juridice) ai CPM, SGG, Secretariatului General al Camerei Deputaților, Secretariatului General al Senatului, CL și, în funcție de domeniu, reprezentanți ai ministerelor de resort</p> <p>Etapa a III-a: CPM, SGG, ministerele de profil, cu asistența de specialitate a CL</p>	<p>Etapa I — decembrie 2015</p> <p>Etapa a II a — decembrie 2016</p> <p>Etapa a III a — decembrie 2017</p>
	Includerea propunerilor de sistematizare și unificare a legislației în Planul anual de lucru al Guvernului (PALG).	Propuneri de sistematizare/unificare a legislației propuse în PALG/simplificare realizată — propuneri adoptate	CG	Decembrie 2017

Activități	Conținut	Indicatori (de rezultat/de impact)	Instituția responsabilă	Termene
I.2. Reducerea birocrăției pentru mediul de afaceri	<p>Continuarea procesului de reducere a sarcinilor administrative prin simplificarea legislației aferente ultimelor domenii a căror măsurare s-a finalizat în 2014 prin utilizarea SCM: muncă (forță de muncă, legislația muncii, pensii și asigurări sociale, securitate și sănătate în muncă), sănătate (farma, autorizare și inspecție sanitară), educație, mediu (schimbări climatice, silvicultură) și justiție (registru comerțului, profesii liberale)</p> <p>Simplificarea, în paralel, a procedurilor iritante identificate și asumate în cadrul Memorandumului de înțelegere dintre Uniunea Europeană și România, respectiv administrare fiscală, procedurilor cu privire la înregistrarea proprietăților și la autorizațiile de construcție, restructurarea ghișeului unic și a punctului unic de contact într-o platformă electronică interconectată și complet operațională</p> <p>Realizarea planurilor anuale de simplificare</p>	Planuri de reducere propuse în PALG și adoptate	Ministere/CG/CNP MFP (ANAF), ME (DIMMMAT), MDRAP, ANCP, MADR, MSI, AADR, MAE Ministere/CG/CNP	Etapa I — decembrie 2015 Etapa a II-a — decembrie 2020
	Dezvoltare metodologie „burden hunting” („identificarea poverilor administrative”) (pilotare și identificare proceduri de reducere a sarcinilor administrative pornind de la constatări)	Planuri de reducere propuse în PALG și adoptate	Ministere/CG/CNP	Etapa I — decembrie 2016 Etapa a II-a — decembrie 2020
	Aplicarea în regim-pilot a unor instrumente alternative de simplificare a legislației (ghilotina™ reglementărilor)	Număr de proceduri simplificate	Ministere-pilot/CG	Decembrie 2017
	Măsurarea și reducerea costurilor de conformare	Cantitative: valorile costurilor de conformare identificate/domenii Calitative: recomandări de simplificare și planuri de reducere propuse în PALG și adoptate	Ministere/CG/CNP	Etapa I — decembrie 2016 Etapa a II-a — decembrie 2020
	Implementarea unor soluții IT pentru simplificarea unor proceduri orizontale, transsectoriale pentru mediul de afaceri (pe modelul ghișeului unic)	Mecanism funcțional — soluții IT identificate și implementate (proiect demarat și finalizat)	Ministere/CG/CNP	Etapa I — decembrie 2015 Etapa a II-a — decembrie 2020
	Continuarea măsurătorilor prin utilizarea SCM și actualizarea măsurătorii globale (uptaded baseline measurement)	Cantitative: valorile sarcinilor administrative identificate/domenii Calitative: recomandări de simplificare și planuri de reducere propuse în PALG și adoptate	Ministere/CG/CNP	Etapa I — decembrie 2017 Etapa a II-a — decembrie 2020
	Eliminarea punctuală a unor proceduri administrative de tipul celor cuantificate de către Banca Mondială (raportul <i>Doing Business</i>), OECD și alte instituții similare	Număr de proceduri eliminate/reducerea zilelor pentru parcurgerea procedurilor: relaționarea cu autorizațiile de construcție, racordul la electricitate, plata taxelor, înregistrarea proprietății, demararea unei afaceri, punerea în aplicare a contractelor etc.	Ministere/CG	Etapa I — decembrie 2017 Etapa a II-a — decembrie 2020
II. Creșterea calității fluxului reglementărilor				
II.1. Fundamentarea actelor normative	Dezvoltarea studiilor de impact extinse (<i>full RIA</i>) — adoptarea metodologiilor pentru analiza de impact economică și de mediu	Metodologie adoptată	CG	Decembrie 2015
	Introducerea obligativității evaluărilor de impact extinse (<i>full RIA</i>)	Număr de analize/studii de impact realizate	Ministere vizate/CG	Decembrie 2016
	Elaborarea unui ghid practic de aplicare a normelor de tehnică legislativă, util și pentru standardizarea formulărilor utilizate de instituțiile care emit avize sau care prelucrează textele finale strict din punctul de vedere al normelor de tehnică legislativă.	• Ghid elaborat	CPM (integrator), SGG, Secretariatul General al Camerei Deputaților, Secretariatul General al Senatului, MJ, CL	Decembrie 2017

Activități	Conținut	Indicatori (de rezultat/de impact)	Instituția responsabilă	Termene
II.2. Transparență și calitatea procesului de consultare	Elaborarea și publicarea unui buletin guvernamental periodic cu cele mai importante propuneri anunțate în ședințele pregătitoare	Număr de buletine editate	CG	Permanent (lunar/ săptămânal)
	Publicarea studiilor de impact pentru reglementări înainte de adoptare	Număr de studii de impact publicate înainte de adoptare/ număr de observații formulate de beneficiari	CG	Permanent
	Dezvoltarea unei baze de date cu părțile interesate (societate civilă — ONG-uri etc.) relevante pentru diferite domenii de intervenție ale guvernului	Bază de date realizată	CG	Decembrie 2015
	Monitorizarea implicării părților interesate în stadiile incipiente de elaborare a analizelor de impact pentru actele normative cu impact major	Număr de consultări realizate pe parcursul elaborării analizelor de impact	CG	Permanent
	Dezvoltarea instrumentelor ICT pentru procesul de consultare, asigurarea transparenței, baza de date pentru studiile de impact	Bază de date realizată/număr de studii de impact cuprinse în baza de date	CG	Permanent
II.3. Implementarea legislației europene	Continuarea perfecționării mecanismului de transpunere a directivelor europene prin aplicarea programului pentru transpunerea și notificarea directivelor, monitorizarea permanentă a procesului de transpunere (proceduri lansate de Comisie pentru netranspunere, toate directivele pentru care termenele de transpunere au expirat deja, directivele cu o transpunere cu termen în următoarele 6 luni și, dacă este cazul, directivele care nu au fost încă atribuite la o instituție) și creșterea gradului de conștientizare în rândul instituțiilor responsabile, în scopul menținerii deficitului de transpunere a directivelor între 0,5% și 1%	Menținerea deficitului între 0,5% și 1%	MAE	Permanent
	Asigurarea aplicării directe a regulamentelor europene, însoțită de activități de informare și comunicare publică privind aceste reglementări, dezvoltarea unui mecanism de consultare și de diseminare a lor către cetățeni și companii	<ul style="list-style-type: none"> Mecanism de comunicare publică implementat Activități de informare realizate 	MAE	Permanent
	Continuarea activităților de prevenire și soluționare a problemelor legate de aplicarea dreptului european și îmbunătățirea mecanismelor de coordonare interinstituțională, de monitorizare și evaluare	•	MAE	Permanent
	Dezvoltarea Centrului SOLVIT România din perspectiva noului rol conferit de CE, acela de instrument de orientare a politicilor la nivelul UE în domeniul Pieței unice și la nivelul statelor membre, dezvoltarea Rețelei naționale a punctelor de contact pentru gestionarea cazurilor SOLVIT și asigurarea serviciilor de asistență pentru cetățeni și companii pe baza unei colaborări constante cu autoritățile naționale de resort	•	MAE	Permanent

Activități	Conținut	Indicatori (de rezultat/de impact)	Instituția responsabilă	Termene
III. Dezvoltarea capacității administrative pentru implementarea politicilor privind mai buna reglementare				
III.1. Cadru instituțional	Adoptarea hotărârii Guvernului privind documentele de politici publice și evaluarea impactului proiectelor de acte normative — sinteza reglementărilor în domeniul formulării politicilor publice și a reglementărilor de la nivelul Guvernului	Hotărârea Guvernului adoptată/ (indicatori de rezultat stabiliți pentru implementarea hotărârii Guvernului)	CG	Decembrie 2015
	Faza 1 — pilot (CG as fast-tracker) • Derularea procesului de elaborare a studiilor de impact • Identificarea și adoptarea etapelor de realizare a studiilor de impact pentru reglementări sau alte documente de politici publice • Dezvoltarea unui cadru de comunicare de tip <i>policy alert</i> (transparentă) • Organizarea de sesiuni de pregătire „on the job” („la locul de muncă”) cu membrii UPP-urilor, precum și în departamentele de specialitate din cadrul ministerelor de linie	• Număr de studii de impact realizate conform propunerilor formulate de SGG • Stabilirea secvențialității elaborării documentelor de politici publice, respectiv a actelor normative (finalizarea și adoptarea Hotărârii Guvernului care sistematizează reglementările din zona formulării politicilor publice) • Număr de sesiuni „on the job” („la locul de muncă”) inițiate și finalizate • Număr de specialiști în domenii de politici publice pregătiți la nivelul Centrului Guvernului	CG	Decembrie 2016
	Faza a 2-a — extindere (CG as gatekeeper) • Extinderea prin dezvoltarea și verificarea funcționării unui sistem de realizare (ministere) și verificare (CG) a studiilor de impact pentru reglementări sau alte documente de politici publice	• Număr de inițiative de politici publice sau propuneri de acte normative care au fost retrimise spre analiză la nivelul ministerelor în urma unei analize de conținut • Număr de inițiative care au fost trimise către ședința de Guvern cu analiza de impact realizată	CG	Decembrie 2017
	Adoptarea formatului standard pentru studiile de impact extinse	Format standard adoptat	CG	Decembrie 2017
III.2. Specializarea resurselor umane în elaborarea studiilor de impact	Specializarea pe domenii de politici publice la nivelul DCP/CPM — cursuri specializate pe domenii de intervenție guvernamentală	• Număr de persoane specializate pe domenii de politici publice la nivelul CPM	CG	Permanent
	Elaborare și susținerea de pachete de cursuri pentru analize de impact pe domenii specifice cu participarea membrilor UPP din ministere, precum și persoanele specializate din cadrul CG	Număr de cursuri „on the job” („la locul de muncă”) desfășurate în ministere la nivelul direcțiilor de specialitate și al UPP-urilor • Număr de persoane pregătite	CG	Permanent

Bibliografie:

— Banca Mondială, „*Doing Business 2014*”, disponibil la <http://www.doingbusiness.org/Custom-Query/romania#hReprt> preview, accesat la data de 20 iunie 2014

— Jacobs, Scott și Astrakhan, Irina (2006), „*Effective and Sustainable Regulatory Reform: The Regulatory Guillotine in Three Transition and Developing Countries*”

— Fondul Monetar Internațional (2007), „*Manual de transparență fiscală*”, Washington DC

— Institutul pentru Politici Publice (2007), „*Măsurarea performanței municipiilor reședință de județ din România în furnizarea serviciilor publice locale în perioada 2003—2005*”, București

— „*Oxford English Dictionary*” (2010), Oxford University Press

— World Bank (2011), „*Public Administration Reform: An Overview of Cross-Cutting Issues*”, în proiectul „*Functional Review of the Central Public Administration in Romania*”

— Schick, Allen (1966), „*Public Administration Review* 26”

— „*Raportul anual de analiză și prognoză SAR pe anul 2014*”, disponibil la: <http://sar.org.ro/raportul-anual-de-analiza-si-prognoza-sar-pe-anul-2014/>, accesat la data de 20 iunie 2014

— MindLab (2010), „*The Burden-Hunter technique — A user-centric approach to cutting red tape*”

— Banca Mondială, „*WorldWide Governance Indicators*”
— <http://danishbusinessauthority.dk/>, accesat la data de 7 mai 2014

— http://ec.europa.eu/smart-regulation/index_ro.htm, accesat la data de 13 mai 2014

— <http://www.ipp.ro/pagini/m259surarea-performan355ei-municip.php>, accesat la data de 15 iunie 2014

— http://www.sgg.ro/index.php?politici_publice_documente, accesat la data de 15 iunie 2014

— <https://www.gov.uk/government/groups/better-regulation-executive>, accesat la data de 14 mai 2014

— Ministerul Justiției (2012), Memorandum privind „*Adoptarea măsurilor necesare asigurării unui cadru normativ care să răspundă exigențelor referitoare la accesibilitatea și previzibilitatea normei de drept*”

Ținte — indicatori raport Doing Business

Indicator	România DB2014	Cea mai bună valoare înregistrată DB2014	Țintă propusă (2014—2020)	Responsabil inițiativă
Obținerea autorizației de construire (poziție în top)	136	1		
Proceduri legale necesare pentru aprobarea unei construcții (număr)	15	6	10	IGSC — MDRAP
Perioada de timp necesară pentru parcurgerea fiecărei proceduri (zile)	287,0	26,0	200	IGSC — MDRAP
Înregistrarea titlului de proprietate (poziție în top)	70	1		
Proceduri pentru a transfera în mod legal pe titlu bunuri imobile (număr)	8	1	4	MDRAP/ANCPI
Perioada de timp necesară pentru parcurgerea procedurilor (zile)	20,0	1,0	10	MDRAP/ANCPI
Protejarea investitorilor (poziție în top)	52	1		
Cerințele necesare pentru divulgarea de informații către terți (notă 0—10)	9	10	-	DPIISPPPPE CNVM
Cerințele pentru tragerea la răspundere a directorului (notă 0—10)	5	10	7	DPIISPPPPE CNVM
Ușurința referitoare la darea în judecată (notă 0—10)	4	10	7	DPIISPPPPE CNVM
Protejarea investitorului față de răspunderea legală ca urmare a proceselor intentate de acționari (notă 0—10)	6,0	9,7	7	DPIISPPPPE CNVM
Plata taxelor (poziție în top)	134	1		
Timp necesar pentru conformarea cu 3 categorii de impozite de importanță majoră — impozitul pe profit, taxa pe valoarea adăugată și taxe și impozite aferente muncii dependente, inclusiv impozitul pe veniturile din salarii și contribuțiile sociale obligatorii (ore pe an)	222	12	176	MFP/ANAF
Tranzacții comerciale peste hotare (poziție în top)	76	1		ME
Documente necesare pentru exportare — bancă, vamă, port/terminal, de însoțire a mărfii (număr)	5	2	3	ME
Timp necesar pentru obținerea, completarea și depunerea tuturor documentelor, la care se adaugă durata pentru transport intern și manipulare	13	6	9	ME
Documente necesare pentru import — bancă, vamă, port/terminal, de însoțire a mărfii (număr)	6	2		
Timp necesar pentru obținerea, completarea și depunerea tuturor documentelor, la care se adaugă durata pentru transport intern și manipulare (zile)	13	4	7	ME

Model de raport de monitorizare

Instituția: (se menționează numele instituției responsabile cu îndeplinirea activității)

Data: (se menționează data la care se realizează raportul)

Perioada de raportare: (se menționează perioada la care se referă raportul de monitorizare)

Activitatea din cadrul strategiei/etapa: (se menționează activitatea din cadrul strategiei la care se referă activitatea desfășurată, precum și celelalte instituții implicate)

Indicatorii corespunzători acestei etape și țintele asumate conform Strategiei privind mai buna reglementare: (se menționează indicatorii vizați de realizarea activităților)

Activitatea desfășurată	Rezultate obținute	Impactul asupra indicatorilor	Dificultăți întâmpinate/Comentarii/Observații/Recomandări
Vor fi menționate activitățile desfășurate conform celor asumate în Strategia privind mai buna reglementare 2014—2020.	Vor fi menționate rezultatele obținute în cadrul activităților.	Va fi specificat impactul asupra valorii indicatorilor, respectiv asupra țintelor asumate în cadrul strategiei.	Vor fi menționate dificultățile întâmpinate pe parcursul desfășurării activităților, comentarii privind îmbunătățirea obiectivelor formulate în cadrul strategiei, precum și recomandări privind derularea unor activități suplimentare care să conducă la îndeplinirea țintelor.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**pentru aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții
„Sediul pentru specializarea Tehnologia Prelucrării Produselor Agricole” la Universitatea
de Științe Agricole și Medicină Veterinară „Ion Ionescu de la Brad” din Iași**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 223 alin. (1) din Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 42 alin. (1) și (2) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă indicatorii tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Sediul pentru specializarea Tehnologia Prelucrării Produselor Agricole” la Universitatea de Științe Agricole și Medicină Veterinară „Ion Ionescu de la Brad” din Iași, prevăzuți în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Finanțarea obiectivului de investiții prevăzut la art. 1 se face de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Educației Naționale, din veniturile proprii ale Universității de Științe Agricole și Medicină Veterinară „Ion Ionescu de la Brad” din Iași, în limita sumelor aprobate anual cu această destinație, precum și din alte surse legal constituite, conform programelor de investiții publice aprobate potrivit legii.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

Viceprim-ministru, ministrul dezvoltării regionale
și administrației publice,

Nicolae-Liviu Dragnea

Ministrul educației naționale,

Remus Pricopie

Ministrul delegat pentru învățământ superior,
cercetare științifică și dezvoltare tehnologică,

Mihnea Cosmin Costoiu

Ministrul finanțelor publice,

Ioana-Maria Petrescu

Ministrul delegat pentru buget,

Darius-Bogdan Vâlcov

București, 10 decembrie 2014.
Nr. 1.095.

ANEXĂ

INDICATORII TEHNICO-ECONOMICI

**ai obiectivului de investiții „Sediul pentru specializarea Tehnologia Prelucrării Produselor Agricole”
la Universitatea de Științe Agricole și Medicină Veterinară „Ion Ionescu de la Brad” din Iași**

Titular: Ministerul Educației Naționale

Beneficiar: Universitatea de Științe Agricole și Medicină Veterinară „Ion Ionescu de la Brad” din Iași

Amplasament: Aleea Mihail Sadoveanu nr. 3, municipiul Iași, județul Iași

Indicatorii tehnico-economici:

Valoarea totală a investiției (inclusiv TVA) (prețuri valabile la 1 iulie 2013; 1 euro = 4,4588 lei), din care:	mii lei	40.359
construcții + montaj	mii lei	26.125
Valoarea rest de executat (inclusiv TVA) (prețuri valabile la 1 iulie 2013; 1 euro = 4,4588 lei), din care:	mii lei	30.807
construcții + montaj	mii lei	17.836
Eșalonarea investiției		
Anul I	<u>INV</u>	<u>mii lei</u>
	C + M	mii lei
Anul II	<u>INV</u>	<u>mii lei</u>
	C + M	mii lei

Capacități:		
— Suprafața construită	mp	1.337,70
— Suprafața desfășurată	mp	6.620,00
— Suprafața utilă	mp	6.162,45
— Regim de înălțime		D + P + 3E
Durata de realizare a investiției (rest de executat)	luni	24

Factori de risc

Obiectivul de investiții se va proteja antiseismic potrivit prevederilor Normativului P100-1/2006, cu modificările și completările ulterioare.

Finanțarea investiției

Finanțarea obiectivului de investiții se face de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Educației Naționale, din veniturile proprii ale Universității de Științe Agricole și Medicină Veterinară „Ion Ionescu de la Brad” din Iași, în limita sumelor aprobate anual cu această destinație, precum și din alte surse legal constituite, conform programelor de investiții publice aprobate potrivit legii.

GUVERNUL ROMÂNIEI**HOTĂRÂRE**

privind aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Demolare zoobază existentă și construire clădire hematologie S+P+3E pe amplasamentul acesteia” la Institutul Oncologic „Prof. Dr. I. Chiricuță” Cluj-Napoca

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările și completările ulterioare, al art. 42 alin. (1) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă indicatorii tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Demolare zoobază existentă și construire clădire hematologie S+P+3E pe amplasamentul acesteia” la Institutul Oncologic „Prof. Dr. I. Chiricuță” Cluj-Napoca, prevăzuți în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Finanțarea obiectivului de investiții prevăzut la art. 1 se face de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Sănătății, în limita sumelor aprobate anual cu această destinație, și, în completare, din alte surse legal constituite, conform programelor de investiții publice aprobate potrivit legii.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:
Viceprim-ministru, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice,
Nicolae-Liviu Dragnea
Ministrul sănătății,
Nicolae Bănicioiu
Ministrul finanțelor publice,
Ioana-Maria Petrescu
Ministrul delegat pentru buget,
Darius-Bogdan Vâlcov

București, 10 decembrie 2014.
Nr. 1.096.

ANEXĂ

INDICATORII TEHNICO-ECONOMICI
ai obiectivului de investiții „Demolare zoobază existentă și construire clădire hematologie S+P+3E pe amplasamentul acesteia”, la Institutul Oncologic „Prof. Dr. I. Chiricuță” Cluj-Napoca

Ordonator principal de credite: Ministerul Sănătății

Beneficiar: Institutul Oncologic „Prof. Dr. Ion Chiricuță”, Cluj-Napoca

Amplasamentul obiectivului: Cluj-Napoca, Strada Republicii nr. 34—36, județul Cluj

Indicatorii tehnico-economici

Valoarea totală a investiției (inclusiv TVA):	mii lei	29.663
(în prețuri din 24 aprilie 2012; 1 euro = 4,3791 lei)		
Construcții+montaj (inclusiv TVA):	mii lei	21.296

Capacități:

— Suprafață desfășurată		mp	4060,30
— Suprafață construită		mp	800
— Paturi spitalizare		nr.	56
— Regim de înălțime:			S+P+3E
Eșalonarea investiției	Inv/C+M		
Anul I		mii lei	15.000
		mii lei	9.000
Anul II		mii lei	10.000
		mii lei	8.000
Anul III		mii lei	4.663
		mii lei	4.296
Durata de realizare a investiției		luni	36

Factori de risc

Obiectivul de investiții se va proteja antiseismic în conformitate cu prevederile Normativului P 100-1/2006, cu modificările și completările ulterioare.

Finanțarea investiției

Finanțarea obiectivului de investiții se face de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Sănătății, în limita sumelor aprobate anual cu această destinație, și, în completare, din alte surse legal constituite, conform programelor de investiții publice aprobate potrivit legii.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 811447